

BØRNETEATER

NR. 115 • DECEMBER 2000

avisen

Ingen grund til klage

Teaterrådet er tilfredse med, at finanslovsforliget har tilført ni permanente millioner kroner til rådets arbejde

Side 3

Børneteateret til debat

Der blev snakket langt og længe på det seminar, der gik forud for Børneteaterdagen 7. oktober, men debatten var ikke fremadskuende nok

Side 12-13

Mød Teatercentrum

Teatercentrum arrangerer verdens største børneteaterfestival, udgiver Børneteateravisen og Den Røde Brochure, servicerer børneteatre og teaterkøbere og meget mere. Læs om sekretariatet og om festival 2001

Side 14 og 15

Samme tid næste år

Tidligere teaterrådsformand Bjørn Lense-Møller gav børneteatre, købere og politikere et par drag over nakken ved årets festival i Horsens, der var den sidste med Kaskadeteatret som arrangør. Den store og velorganiserede børneteaterfestival fortsætter nu i kommunalt regi. Blandt Horsens-festivalens forestillinger var den poetiske »Broder Sol, Søster Måne« fra Teater Refleksion, der (se side 3) netop nu kan glæde sig over et to-årigt millionløft i produktionstøtte

Reportage og anmeldelser

S. 4 - 10

Foto: Jan Rüiz

Under Langsteds Lup

Af Jørn Langsted

Der er store ting under opsejling. Traditionerne i dansk kulturpolitik står for fald. Nye kulturpolitiske aktører skal nu til at bruge løs af de offentlige midler til kunsten. Nu skal der sættes på kunst og kapital. Omkalfatringen vil føre til et helt nyt dekorativt kunstbegreb. Kunsten skal integreres og gøres til en del af hverdagen, af arbejdslivet og af varernes indpakning. Kunsten skal ikke være kritik eller stille spørgsmål ved vores virkelighed, den skal ikke være en uafhængig kraft i samfundet, nej den skal ind i fabrikskøber og kontorlandskaber for at udsmykke vores træse hverdag, for at lære os at løse konflikter og gøre os omstillingsparate og fyrringsberedte, og den skal bruges som indpakningspapir for at fremme eksporten og dulme varernes indhold af gift, kemikalier og genspilsede materialer.

Hov, hov, hvad er det for en galoperende galimati-as, der har grebet klummeskriverværten?

I starten af oktober fremsatte skatteminister Ole Stavad i Folketinget et forslag til "Lov om ændring af afskrivningsloven og ejendomsavancebeskatningsloven". Og man kan allerede høre, hvordan kæberne knirker af gaben. Måske er det netop, fordi det ser så uendelig kedsommeligt og teknokratisk ud, at det dækker over indførelsen af et helt nyt princip i vores kunststøtte i Danmark. Dette lovforslag betyder nemlig, når det vedtages inden jul, at virksomheder ved ny-, om- og tilbygning vil få mulighed for at indkøbe kunst for op til en procent af bygningens værdi og afskrive værdien af denne kunst, dvs. få skattefradrag for den. Man har beregnet, at hvis denne ordning udnyttes fuldt ud, vil det betyde kunstkøb, udsmykninger m.v. for 150 millioner kroner om året. Disse 150 millioner vil kunne afskrives med fem procent om året i 20 år. Det vil betyde, at det offentlige vil miste skatteindtægter på tre millioner kroner det første år, og når ordningen er fuldt udbygget efter 20 år, vil det offentlige miste 60 millioner kroner om året i skatteindtægter om året.

Ved 1. behandlingen i Folketinget sagde Klaus Kjær fra Dansk Folkeparti det med forbløffende klarhed: "Man kan (...) sige, at forslaget indebærer, at det er skatteyderne, som i sidste ende delvis får lov til at betale virksomhedernes kunstneriske udsmykning." Dvs. offentligheden betaler for

kunst, som offentligheden ikke har adgang til.

Det princip, som hermed indføres i dansk kulturpolitik, er et princip om, at private virksomheder står for kunstindkøbene, og for at animere dem og smøre processen, får disse private virksomheder diverse skattefradrag. Et sådant system kender man fra USA. Det offentlige rolle er her at være passiv hjælper, ikke aktiv aktør. Systemet kan have den fordel, at flere er med til at bestemme, hvor pengene skal gå hen, og bagsiden af medaljen er så, at ingen kan garantere, at den sparsomme offentlige støtte går til den bedste kunst. Det er selvfølgelig helt fint, at virksomhedsejere kan udsmykke deres virksomheder med al den kunst, de vil, så længe de selv betaler for den, men hvorfor danske skatteydere skal betale for det, går over min forstand. At man gennemfører det her nu, er en opfølgning på den såkaldte Ohrt-betænkning om billedkunst, der kom for to år siden, og det er et stadigt gentaget krav fra visse billedkunstnere. Folketinget var for øvrigt rørende enig om det her initiativ. Det var kun Enhedslisten, der var imod at give kunststøtte i form af øgede fradragmuligheder.

Hvad vil det her føre til? Ja, Kim Behnke fra Frihed 2000 sagde det klart og tydeligt i Folketinget. Han mente, at de tre millioner kroner i mistede skatteindtægter kunne hentes fra Kulturministeriets budget "for der er jo ingen grund til, at kulturministeren udbetaler statstilskud til de kunstnere, som nu kan leve af at sælge deres varer." Altså: i jo højere grad den her ordning eller kommende tilsvarende ordninger udbygges, i jo højere grad vil der blive lagt pres på kunststøtten i Kulturministeriet.

Parallelt med det her initiativ fremkom LO i starten af november med en 5-punktsplan om arbejds- og kulturliv. Ifølge den skal kunst og kultur spændes for omstillingsaktiviteter (medarbejderudvikling samt organisations- og kompetenceudvikling) i de private virksomheder, og det offentlige skal betale for det. Forslaget garanteres med smukke ord om, at kunsten skal være fri og kritisk, og at initiativet også har noget at gøre med den sociale skævhed i brugen af samfundets øvrige kulturtilbud. Men lur mig: der vil være grænser for, hvor fri og kritisk en kunst danske virksomhedsejere vil have ind på arbejdsplad-

sen. Og man ser for sig, hvordan kunstens rolle bliver at være smøremiddel og konfliktbearbejder på de gældende privatkapitalistiske betingelser, for vi har jo i virkeligheden allesammen fælles mål.

Helt delirisk bliver man så, når man i dagspressen fornylig kunne læse om det kultur- og erhvervspolitiske projekt, som Kultur- og Erhvervsministeriet har haft kørende i godt et halvt år, og som er fremkommet med en rapport om, hvordan man øger samspillet mellem kulturliv og erhvervsliv. Kulturministeren mener, at kunsten skal tilføre varerne fortællinger, og at det er dem, altså fortællingerne, vi skal leve af i fremtiden, og erhvervsministeren mener, at et køleskab ikke bare er et køleskab. Jeg må indrømme, at jeg nok både har svært ved at forestille mig, hvad et køleskab så er, og at forestille mig, hvilke historier, det fremover skal til at fortælle mig. Det, jeg hører, er en frygtelig omgang ny-ord, der ikke betyder noget rigtigt, men som er moderigtige i den dominerende management- og kaospil-jargon.

Der brygges i gamle Danmark. Der brygges nye tanker og støbes nye ideologiske kugler, som vil varegøre kunsten totalt, og som vil indskrænke kunstens funktion til kun at være udsmykning, handelsobjekt og indpakning af køb- og smid-væk kulturen. At kunsten også kan være noget andet - for den enkelte en eksistentiel udfordring, og for samfundet en konstant stillen sig på sidelinjen, en instans der nedbryder mening og tilbyder mening - det er ude af billedet i den massive kommerialisering af kunsten, der lægges op til med den forenede statslige og erhvervslivsmæssige omklammering og inddæmning. Og jeg ved godt, at alle vil slå syv kors for sig og sige, at manden da er bindegang, og at kunsten stadig skal blive ved med at være kunst, samtidig med at den også lige skal være noget andet. Ham Langsted med luppen ser da spøgelser ved højlys dag. Gid, det var så vel. For de spøgelser, jeg ser, er ikke gespenster, men meget materialiserede, thi de behandles i Folketingets skatteudvalg, hos LO og i Erhvervsministeriet, og det er sandelig ikke fantasier, de arbejder med dér.

Et pund svinefars, der giver mening, formidler værdier eller fortæller historier. Bvadr!

TI H@STIGE TIL HOLM

I slutningen af september afholdt FAST - Foreningen Af Små Teatre - sin 25. generalforsamling. Og her blev Mogens Holm (leder af Taastrup Teater) genvalgt som formand for organisationen, der primært har teatre uden for institutionsteatrene som medlemmer, dvs. egnsteatre, små storby-teatre, turneteatre og eksperimentalteatre.

På generalforsamlingen blev det vedtaget at omlægge FAST til en E-forening, dvs. at foreningen fremover kommunikerer og løser sine organisatoriske opgaver via moderne informations-teknologi, blandt med e-mail-postboks, webside og såkaldte e-grupper. Det betyder også, at FAST opgiver at have et »fysisk« tilholdssted i form af et kontor hos Teatercentrum.

Børneteateravisen har derfor i sagens natur og selvfølgelig pr. e-mail afsendt ti hurtige spørgsmål til Mogens Holm:

Hvad er det primære formål med at sende FAST ud i cyberspace?

Som så mange andre virksomheder, institutioner og organisationer, så var vi allerede gledet halvvejs ud i cyberspace - og da mange ting fungerer hurtigere, billigere og mere effektivt dér - så besluttede vi at tage skridtet fuldt ud.

Tror du på, at såvel organisationens medlemmer som brugerne er helt gearret til denne form for organisation?

En del af dem gider slet ikke snail-mail længere - og det er vel ikke så mærkeligt. Tænk for eksempel på, hvor meget hurtigere det er både at formulere og besvare et interview på skærmen end i hånden.

Hvad er de vigtigste arbejdsopgaver for FAST i den kommende tid?

Omsætningen til »e-organisation« er kun et symptom på de mere dybtliggende forandringer der foregår i samfundet som helhed - teknologisk og økonomisk, mentalt og moralsk, etnisk og kulturelt. Dette kræver en kolossal omstillingsevne hos teatrene. FAST er teatrenes vigtigste partner i denne proces.

Med mellemrum dukker der forslag op om at slå FAST sammen med Børneteater-Sammenslutningen, fordi der er så stort et sammenfald af medlemmer. Er den tanke dig fremmed?

BTS og FAST udretter i disse år mere i kraft af at de er to parter, der samarbejder - end de kunne udrette som én organisation. Tag

fællesskabet i overenskomstforhandlingerne. Eller lobbyarbejdet i forhold til finansloven. Samtidig oplever vi, at kravene til os som arbejdsgiverorganisation øges. Det betyder, at vi må styrke vores position yderligere. Derfor drøfter jeg ofte og gerne alliancemuligheder - både med BTS-folk og andre.

Du var medlem af kulturministerens arbejdsgruppe, der skulle udarbejde forslag til en ny teaterlov. Siden har den ligget i mølpose. Tror du, at den nogensinde bliver brugt til noget?

Nej. De velbegerede teatre kunne deres forskellighed til trods godt finde ud af at samarbejde om at skyde betænkningen ned. Vi - inden for vores område - kunne desværre ikke blive enige om at forsvare den.

Hvad syntes du selv var det vigtigste forslag at føre ud i livet i den betænkning?

Forslaget om at overføre de 6-8 millioner kroner, der årligt bruges til nedbringe billetpriserne på boulevardteatrene - til den kunstneriske del af teaterbranchen. Til de skabende, de hårdtarbejdende, de chancetagende... til FAST-området for eksempel.

Finanslovsforliget gav ni millioner mere til Teaterrådet plus seks millioner kroner til at styrke teaterudbuddet i provinsen. Hvad bør disse sidste især bruges til efter din mening?

Det er det store spørgsmål! Og Kulturministeriet har ikke noget svar på det. Der er jo ret stramme restriktioner på hvad bevillingen kan bruges til. Og dertil har vi en Teaterlov der skal overholdes. Jeg har straks efter finanslovens vedtagelse drøftet spørgsmålet med ministeriet, og påpeget, at dér, hvor man vil få størst valuta for pengene, det er i det produktionsapparat, der i forvejen eksisterer på egnsteatrene. Ved at styrke egnsteatrene - både som turneteaterproducenter, og som turneteater-afslagere - vil man samtidig løfte dem ud af den bevillingsmæssige skruestik, som de har siddet i efter indførelsen af de flerårige kontrakter. Man vil altså ikke blot åbne for en kvantitativ, men også for en kvalitativ udvikling.

Hvad mener du bør være minimumsbeløbet for at kunne drive et rimeligt FAST-teater - og hvor mange millioner mener du så, at FAST-området mangler?

Amterne og kommunerne sætter pris på det nuværende minimumsbeløb - og vi lever med det. Men FAST-teatrene er meget forskellige. Og skal denne forskellighed bringes til fuld udfoldelse og virkelig komme publikum til gode - så må området som helhed tilføres en hel del mere end de ovennævnte seks millioner.

Hvad er dine stærkeste sider som formand for en organisation som FAST?

I starten var det muligvis mit temperament. Men efterhånden har jeg været i omløb så længe, at erfaringen vejer tungest.

Hvor mange teaterforestillinger ser du om året?

Kun akkurat så mange, som der skal til for at blive inspireret.

Spillet om finansloven endte forholdsvis lykkeligt med ni millioner kroner i permant ekstratilskud til Teaterrådets pulje. Og så er næste sæsons RBOT-støttede teatre fundet

Af Carsten Jensen

Den årlige finanslovs-farce omkring en eventuel ekstratildeling til det notorisk underskudsramte børneteater er nu spillet til ende. Takket være det røde forlig til venstre i dansk politik lykkedes det ligesom sidste år at sikre et så passende antal millioner, at Teaterrådet ikke skal til at sende stærkt støttede teatre ud i kulden.

Og til forskel fra sidste års ekstra-bevilling er der denne gang tale om en permanent ordning, således at Teaterrådets bevilling fremover tilføres ni millioner ekstra om året.

Om det også bliver rådet, der skal administrere de ekstra seks millioner kroner, som finanslovsforliget gav til styrkelse af teaterudbuddet uden for storbyerne, vides endnu ikke præcist. Pengene formodes at skulle bruges til, at blandt de såkaldte DST-teatre (Den Storkøbenhavnske Landsdelsscene) og landsdelsscenerne kan turnere landet tyndt med egnede forestillinger. Hvilket vil sige, at pengene vel rækker til fire-fem projekter.

nogenlunde har set sådan her ud:

1) Ledende SF'ere bliver overbevist om det fornuftige i at skaffe ekstra millioner til børneteatrene, 2) SF bliver rent faktisk inddraget i finanslovsforliget, 3) SF's kulturpolitiske medspiller – i år var det Ole Sohn – og kulturministeren i uformel kontakt, 4) Lykketoft udarbejder drejebogen med kulturpengekravet indskrevet – han er manden, der, som sidste år, kan kaste grus i maskineriet eller få det hele til at køre glat, 5) Kulturministeren accepterer prioriteringen/SF gør bevillingen til en af sine mærkesager, 6) Forliget er hjemme – og det er pengene også.

Betydningen af Thorkild Ibsens benarbejde og gode kontakter til partifællerne kan vanskeligt undervurderes i dette spil.

RBOT-teatrene

RBOT - Det Rejsende Børneteater - er en amtskommunal produktionsstøtteordning til turnerende børneteatre, jvf. teaterlovens paragraf 8., hvori sidder

RBOT-støttede teatre for sæson 2001-2002:

Jytte Abildstrøms Teater	2.500.000 kr.	(uændret/et-årigt)
Fair Play	2.200.000 kr.	(uændret/et-årigt)
Refleksion	1.600.000 kr.	(+900.000/to-årigt)
Teatro Rio Rose	1.500.000 kr.	(+800.000/et-årigt)
Det Lille Turneteater	1.400.000 kr.	(+200.000/to-årigt)
Nørregaard & Reiche	1.200.000 kr.	(+100.000/et-årigt)
DRT	750.000 kr.	(+ 50.000/et-årigt)
Månegøgl	700.000 kr.	(uændret/et-årigt)
Teater 2 Tusind	700.000 kr.	(+700.000/et-årigt)
Theater La Balance	0 kr.	(-2.500.000)

Den halve million kroner til kabaretscenerne ligger uden for Teaterrådets regi, ganske som kabaret ikke er teater i teaterlovens forstand. Her formodes pengene at blive fordelt mellem Cafe Liva, Katakomben og Mor-skabsteatret.

Men med de ni permanente millioner kroner i kassen kan Teaterrådet ånde lettet op.

Teaterrådsmedlem Anette Eggert erkender da også, at »vi vil ikke klage«, men vil ikke sætte tal på, hvor mange millioner kroner man KUNNE have brugt for at gøre forholdene optimale.

Henover det gode finanslovsresultat for dansk børneteater står skrevet *Thorkild Ibsen*, forretningsfører i BørneTeaterSammenslutningen og dertil også formand for SF's kulturudvalg. Ganske som sidste år har hans evner som lobbyist været den væsentligste brik i spillet, der så

repræsentanter for tilskudsydere (alle amterne), producenter og brugerorganisationer. Styrelsen tager ud fra Teaterrådets kunstnerisk-faglige vurdering stilling til, hvilket teatre der støttes - og traditionelt er RBOT-teatrene kendt for en stor turneaktivitet.

Spillet om RBOT-pengene foregår nogenlunde således: Såvel RBOT-styrelsen som Teaterrådet får alle ansøgningerne, hvorefter man holder et møde og gennemgår dem. Herefter kommer Teaterrådet med en indstilling, hvorefter RBOT-styrelsen (visse år efter nogen diskussion) tager den til efterretning.

Styrelsen sender herefter tilskudslisten ud. Og i år skete der så det samme som sidste år – hvor man højt og heligt lovede, at det ikke vil-

Mi kendes for lov

le ske igen: Theater La Balance kunne uden forklaring af nogen art se, at man ikke længere stod på listen.

Sidste år var det Mariehønen, der fik chokket. I begge tilfælde havde Teaterrådet lovet at "tage sig af dem", men det kan de berørte teatre i princippet ikke vide, eftersom Teaterrådet normalt først melder samlet ud, når alle kroner er fordelt.

Men nu ligger det så i kortene, at Theater La Balance ryger ind under Teaterrådets brede vinger - hvor man har bedre muligheder for at få opgraderet sin støtte end i RBOT-ordningen, hvor det driftige og driftssikre teater i indeværende sæson har det højeste støtte beløb på 2,5 millioner kroner – hvilket kun Jytte Abildstrøms Teater kan gøre efter.

På årets RBOT-liste (se skema) kan man i øvrigt konstatere, at såvel Teater Refleksion som Teatro Rio Rose har fået et gevaldigt økonomisk

løft - faktisk mere end en fordobling af støtten i indeværende sæson.

Ny på listen er Teater 2 Tusind, der er skabt af den tidligere Baggårdteatermand Peter Seligmann.

TR: Mere til færre

Med RBOT-teatrene klaret, kan alle de ansøgende teatre til Teaterrådets puljer for driftsstøtte og projekter nu blot vente spændt.

Ifølge teaterrådsmedlem Anette Eggert er et lille mantra for næste sæsons tildeling i øvrigt at give lidt flere penge til lidt færre teatre, men også at sikre lidt flere penge samlet til børneteatrene end sidste år.

Sandsynligvis vil man også som i RBOT-listen se enkelte to-årige tilsagn. Problemet med sådanne fler-årige tilsagn ligger i, at det rent teknisk-bureaukratisk betyder, at midlerne for BEGGE sæsoner fratrækkes det første års TR-budget og dermed tærer på likviditeten.

I ovenstående ligger så også en del af svaret på Lars Seeborgs udtalelser i Berlingske Tidende for et par måneder siden, hvor han "bebudte en ændring i Teaterrådets støtte til børneteatrene".

Seeborg har efter halvandet års virke nu set så meget børneteater, at han kan bekymre sig over de oftest horrible arbejds- og lønvilkår, man byder området i form af løn- og arbejdsvilkår, herunder lange køretider, tungt opstillingsarbejde,

ildelugtende gymnastiksale og stor usynlighed i offentligheden.

Hvad der gør læsningen af denne artikel (ekstra) uinteressant kan være, at listen over Teaterrådets udvalgte for sæson 2001-2002 måske allerede – takket være Børneteateravisens halvlange produktionstid - ligger klar i læsende stund. Teaterrådets bestræbelser går efter sigende ud på at være færdig med arbejdet med driftstilskud og projektstøtte til børneteatrene midt i december.

Og så skal det da lige nævnes, at Teaterrådets 2000-bevilling er 72,8 millioner kroner - ud af et samlet statsligt tilskud til teateraktiviteter på 651 millioner kroner, hvor Det Kgl. Teater løber med de 310.

Teaterrådsformand Lars Seeborg har fået ni millioner finanslovs-sikrede ekstra kroner at gøre godt med. Foto: Mads Madsen

Horsens har en stor kulturpolitiker i borgmester Vagn Ry Nielsen, der er garant for børneteaterfestivalens fortsatte afvikling i byen. Blandt hans faste gøremål er også at overrække årets børneteaterpris, der i år og meget overraskende gik til den 29-årige leder af teatret Carte Blanche, Sara Topsøe-Jensen. For et års tid siden var hun på showcase i håb om at opnå refusionsgodkendelse, siden fulgte succes på den store børneteaterfestival i Ringsted, og nu står invitationerne i kø. Man må håbe, at hun har både talent og nerver til at leve op til de store forventninger

Sidste nat med Kaskaden

Årets festival i Horsens var den sidste i regi af Kaskadeteatret – fremover vil Horsens Kommune stå som hovedarrangør

Af Carsten Jensen

Det var ærligt talt svært at bevare pessimismen under afviklingen af årets børneteaterfestival i Horsens 22.-24. september.

Ikke alene var arrangementet som altid velorganiseret og velbesøgt og med en god stemning - man havde ovenikøbet taget bl.a. Børneteateravisens brok over sidste års noget overdrevne sammenstuvning til efterretning, så det i år var muligt at se kunst i børnehøjde uden de helt store klemme- og hedeture.

Og så var det ærligt talt også som om selve kunsten havde oppe sig nok en tand. Det lykkedes i hvert fald for Deres udsendte at glæde sig over de første ti gode og vellykkede forestillinger i træk, for den første deciderede nitte meldte sig.

Om denne stabilitet så er udtryk for et forbedret kvalitativt stade eller en kunstnerisk stilstand på et højt niveau kan åbenbart diskuteres. Det var i hvert fald, hvad tidligere formand for Teaterrådet Bjørn Lense-Møller gjorde i sit oplæg om børneteaters fremtid - der bringes i forkortet/redigeret form på disse sider.

Han efterlyste mindre rutine og mere galskab i de danske børneteatre - og det var som om komiteen bag årets udgave af Horsens Kommunes Børneteaterpris havde kigget ham over skulderen. I hvert fald gik prisen til den 29-årige Sara Topsøe-Jensen og hendes Carte Blanche-teater, der til for ganske nylig var helt ukendt i (børne)teaterkredse, men slog igennem ved årets børneteaterfestival i Ringsted.

Horsens-borgmester Vagn Ry Nielsen overrakte pris (25.000 kroner) og statuette (af kunstneren Kaj Rugholm) og motive-rede bl.a. prisen med, at Sara Topsøe-Jensen går nye veje i udviklingen af et moderne teatersprog for børn, sådan som det kan opleves i hendes forestilling »Var der engang«, der har en eksperimenterende og nærmest absurd fortællerstil.

Forestillingen har siden været på triumftog til adskillige udenlandske festivaler, mens det har knebet betydeligt mere med salget til de danske teaterarrangører. Hvilket er helt i tråd med en af Bjørn Lense-Møllers pointer i vedstående opsang.

Fremtiden og Lone

Omkring 165 forestillinger blev præsenteret ved den sidste Horsens-festival med det nu lukkede Kaskadeteatret som arrangør.

Fremover vil Horsens kommune stå som hovedarrangør, dog i fortsat økonomisk samarbejde med Vejle Amt samt Kulturministeriet via refusionsordningen.

Kaskadeteatrets leder, Jan Torp, er nu ansat som projektmedarbejder i Horsens kommune, og til næste år vil Horsens-festivalen opleve en ny og dog ret så velkendt chef.

Lone Wessel har nemlig været et stort aktiv for festivalen gennem mange år, men har med ny titel af projektleder - hun refererer alene til kulturdirektøren i Horsens kommune - nu det øverste ansvar for Horsens Børneteaterfestival.

Den vil hun fremover være beskæftiget med året rundt,

men med i hendes job-beskrivelse ligger dog også afviklingen af en årlig gadeteaterfestival og en middelalderfestival.

Det er endnu for tidligt at melde ud om de store forandringer omkring børneteaterfestivalen i Horsens. Lone Wessel siger, at hun vil beholde den gode gamle festivalånd, men smide det lidt stovede 70'er-image over arrangementet ud. Derfor vil man bl.a. til næste års festival (14-16. september 2001) se nyt logo og nye skilte og en super-strømnet organisation, hvor en stor del af det nuværende korps af frivillige hjælpere givet vil være på plads igen.

Lone Wessel bedyrer, at kvaliteten på de deltagende forestillinger stadig har allerhøjeste prioritet, og det betyder sandsynligvis, at modellen med at invitere BørneTeaterSammenslutningens medlemsteatre plus de gode nye og spændende teatre vil blive opretholdt. Kravet er under alle omstændigheder, at forestillingerne er refusionsberettigede.

Lone Wessel er dog - som resten af børneteaterområdet - ikke blind for, at BørneTeaterSammenslutningens efterhånden meget lempelige adgangs-kriterier har betydet, at der også blandt BTS-teatrene findes forestillinger betænkeligt tæt på lavmålet.

Men hendes intentioner er at holde festivalen på det nuværende høje niveau og med mindst det nuværende antal forestillinger - omend smertegrænsen for de fysiske rammer næppe ligger meget over de 170-180 forestillinger for den lange weekend i børneteaterland.

Af Bjørn Lense-Møller

Hvor er dansk børneteater på vej hen? Vil dansk børneteater som sådan overhovedet noget sted hen? Eller rykker det bare mere ubestemt uroligt bort fra en øjeblikkelig tilstand? En samlet bevægelse er ikke længe til at øjne.

Fra en gang oppositionel samlet kraft i teatermæssig, pædagogisk og børnepolitisk henseende har vi i dag fået en utrolig flot, mange-facetteret vifte af teatre, som har bredt sig i mange retninger med hensyn til udtrykkets karakter. Vi har også fået en etablering på et vist niveau, en institutionalisering, hvor nogen her og der viser lyst til at flytte sig lidt, men i det store og hele handler det for dem, som er inde i tilskudsvarmen, om at bevare positionen i hierarkiet, og for dem uden for om at komme derind.

På sæt og vis kan man jo ikke bebrejde nogen, at de slås for brødet på bordet og saltet til ægget, men eftersom teater som kunst er et udtryk for, at mennesket ikke lever af brød alene, bliver det betænkeligt, hvis de betingelser, det finder sted på, forhindrer det i at være det, det kan være eller blive det, det kan blive.

At investere i kunst er at investere i et frirum for den menneskelige sjæl, i en galskab som gør den sund, den galskab, som Shakespeare i »En Skærsommernatsdrøm« tillægger den gale, elskeren og digteren.

Den galskab, vi her taler om, må ikke normaliseres. Den bør undvige ethvert omklamringsforsøg. Den er ikke for fastholdere. Bedst, som de tror, de har den, skal den spøge, et andet sted.

De, som investerer i kunsten, i frirummet, skal sikre, at der er plads til at flytte sig, at det stimulerer og sikrer muligheden for forandring. Ikke forandring som interessant i sig selv, men som en kunstviljes udfoldelse. Den amerikanske digter, Walt Whitman, har en flot proklamation: "Fortid og nutid til side! Jeg har fyldt jer, tømt jer og går videre - at fylde fremtidens form".

Spændetroje

Der spilles masser af børneteater. Børneteaterfestivalerne blinker med statistik-tal, som må få enhver til at måbe. Børneteateret har en solid basis i egnsteaterordningen, i RBOT, og har opnået de ønskede 25 procent af Teaterrådets bevillinger. Det har fået en veletableret efter- og videreuddannelse. Dansk børneteater er

verdens bedste. Hvor findes den politiker, som ikke ville hvile på de laurbær? Målet er nået, ser det ud til.

Hvis man i Den Røde Brochure tager de oplysninger om forestillingerne, som de over teaterloven støttede teatre meddeler, så viser det sig, at der gennemsnitligt er råd til cirka 2,5 medvirkende. Jeg synes, det er en imponerende opfindsomhed, der opvises m.h.t. enmands- og gennemsnitsforestillinger for en gang imellem at få et par mere på scenen, men spændetrojen om fremstillingens form er et hyppigt synligt kostume. Skal verdens bedste børneteater dog ikke have noget tøj at vokse i.

De stakkels 2,5 medvirkende lever endda for en god parts vedkommende i en blafren frem og tilbage mellem teatret og det sociale system.

Teaterrådet er forlængst i gang med at skære sunde, bæredygtige grene af det store blomstrende æbletræ for at bevare bevillingens sollys til nogle andre. Alligevel må man nu se det pålagt en besparelse over for små virksomheder, som ikke har en chance for at modvirke besparelsen ved rationaliseringer. Det store børnekulturfremstød indledes med, at landets bedst etablerede børnekulturinstitution, verdens bedste børneteater, får et startskud til at løbe baglæns. En opmuntrende logik!

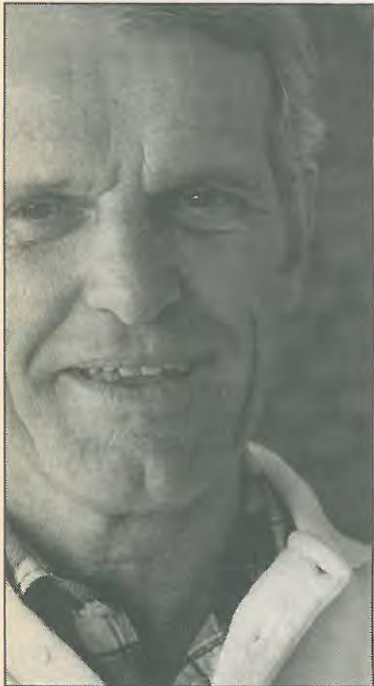
Det Kgl. Teater rører allerede på sig, og den store risiko, som meget nemt kan virke politisk tiltalende, er, at børneteaters udvikling henimod noget større overtages af store institutionsteatre på deres begivenhedspræmisser og uden forståelse for det rigtige børneteaters store landvindinger i fortælle-måde og publikumsforhold.

Børneteateret, som sådan, går jo så fint med sine 2,5 medvirkende i snit. Den eneste acceptable måde at skaffe børneteater adgang til steder, hvor de store bevillinger og deres muligheder har til huse, ville være at gøre som Viveca Bandler gjorde på Stockholms Stadsteater, da hun gav Susanne Osten et teaterum, en part af Stadsteatrets budget og repertoire-frihed.

De fastlåste købere

Det har været et mål, at alle børn skulle se to børneteaterforestillinger hvert år. Tanken er formuleret af børneteateret, og er på én gang sympatisk og betænkelig. To eller for den sags skyld én er ikke nødvendigvis bedre end

galskaben

Tidligere teaterrådformand Bjørn Lense-Møller gav i et oplæg på Horsens-festivalen politikerne, køberne og børneteatrene nogle drag over nakken. Han mener, at der er gået for meget overlevelsestrategi og behagesyge i børneteateret. Vi har plukket i de mange gode ord

pædagogik, problemorientering, belæring - ikke mindst fra scenen. Børneteateret kom ind i børneinstitutionerne med støvler på, og nogle syntes nok, de trampede vel meget, men institutionerne arbejdede selv i pædagogikens tegn.

Problemorienteringen findes stadig, og selvfølgelig skal teateret også have rod i det, som formodes at rumstere i de forskellige alders sind. Fablen, poesien, er kommet til at spille en større rolle som mindre gennemslagskraftig indpakning af problem og morale. Børneteateret er på en måde blevet mere teater.

Men køberne sidder fast i det pædagogiske perspektiv på teateret, og fastholder derfor også producenterne i rollen som debatskabere om konkrete, påviselige problemer. Der ligger meget markedsføring og salg i det. Pædagogen elsker at kunne krænge fablens indpakning af, og som en facitliste påpege, at dette forhold er historiens inderste kerne.

Pædagogikken ud af teateret!

Den pædagogiske facitliste er så modsat kunstens indkredsning gennem formen af mulige sammenhænge, som noget kan være. Kunstens indsigt er oplevet, ikke forklaret, og derfor dyb, på én gang urovækkende og eksistentielt bekræftende.

Det er nedtrykkende at se kunst/børneteater primært anvendt som anledning til kollektiv, tvungen samtale for at få styr på en eventuel forureligelse.

Hvorfor må teateret ikke være ren oplevelse? I disse år er naturvidenskaberne, ja selv matematikken inde i overvejelser om holdbarheden af deres isolerede udsagn; udsagnenes betydning må aflæses i større sammenhænge. På samme måde er voksteateret ikke interesseret i intellektuelle forklaringer, men i at give publikummet foruroligende anelser om mulige sammenhænge. Den pædagogiske anvendelse af børneteateret er derfor med til at fastholde de senere voksne teatergængere i et intellektuelt, naturalistisk baseret forhold til teater. Et forhold, som det der har blokeret for manges oplevelse af adskilligt moderne teater, fordi deres litteraturundervisning i skolerne har bestået i at knække intellektuelle nødder.

Pædagogikken ud af teateret! Lad dog teateret være ubefamlet oplevelse.

Stiltiende alliance

Og efter dette forsøg på at gøre politikerne og pædagogerne lidt hede om ørerne, må jeg vende svøben mod børneteatrene selv:

Det har kostet slid og slæb, slagsmål og stædighed, og det har taget

sin tid, men nu står børneteateret nogenlunde dér, hvor det ville hen. Det er blevet en stor anerkendt institution. Det kan uden modsigelse kalde sig verdens bedste. Og hvad så?

Fødselstallet kan svinge, men der produceres stadig nye generationer. Deres familiemæssige, sociale og historisk-politiske situation ændrer sig over tid, men ikke mere end det er muligt at følge med. Et barn er dog stadig et barn. Deres viden forandrer sig, og de bliver store børn og unge tidligere end før. De er institutionsformede og ikke familieopdragede. Men de er der, og de stilles til rådighed for børneteateret.

Det enkelte teater har anlagt sig en type, en profil, som falder i hak på et passende sted i det puslespil, som giver det samlede billede af børneteateret. Den facon vil købers marked gerne, at man beholder. Det er som med venner. De ser ikke gerne, at man forandrer sig.

Hvor børneteateret tidligere kunne siges at være i en opposition til institutionernes omgang med børnene, er der nu snarere en stiltiende alliance, selvom der som tidligere nævnt sagtens kunne være problemer at forholde sig til i institutionernes forhold til teater, og så sandelig også i deres omgang med børnene i øvrigt.

Nogle arbejdsfællesskaber har holdt meget længe. Det kan være en stor styrke, men man kan ikke se bort fra, at limen i fællesskabet også er sikkerheden ved, at man ved, hvor man har hinanden; den enklere rollefordeling og afstemning af tonarten hvori forestillingen fremføres.

Galskab lukket inde

Der er masser af kræfter både udefra og indeni os, som vil stabilisere produktet, som værende godt nok. *Godt nok* duer ikke i bestræbelsen på at lave kunst. Og det er jo det, det gælder om, også til børn.

Der laves storartet ja indimellem fremragende teater for børn, men jeg ser i det landskab, som børneteateret opererer i, en række kræfter, som presser det hen mod gentagelsernes rutine. Jo før man får øje på dem, desto større er chancen for at generobre en nødvendig frihed til forandring. Den synes mig i dag for lille.

Det er det, jeg har villet forsøge at sætte skub i med denne lidt ironisk kritik, der dog også rummer med en vis underliggende vrede på teaterfagets vegne. En vrede, jeg gerne så smitte.

Det umulige er blevet muligt. Galskaben er lukket inde i det pæne reservat. Se til, at den finder en kattelerm at smutte ud af, så den kan røre på sig igen.

Jens Dynesen -
ene mand
på scenen i
»Bokserdrengen

Bokserdreng med fortællebesvær

Thy Teaters monolog over Tom Kristensens tekst »Bokserdrengen« er ikke uden intense øjeblikke, men det kniber med sprogtone og fortællerteknik

ANMELDELSE

*Thy Teater: Bokserdrengen.
Forfatter: Tom Kristensen.
Dramatisering og instruktion:
Hans Hartvich-Madsen. Scenografi: Randi Neckelmann.
Medvirkende: Jens Dynesen.
Aldersgruppe: 12-16 år.*

Thy Teaters "Bokserdrengen" kræver meget koncentration. Forestillingen, som bygger på Tom Kristensens eneste børnebog "Bokserdrengen - Kina i oprør", fortæller historier fra en krig, som fandt sted i Kina for 1000 år siden. Fra Bokseropstanden, hvor de såkaldte

bokseroldater førte borgerkrig mod de kristne kinesere og landets 'hvide' kristne missionærer.

Tom Kristensens historie har en dansk far-søn relation som identifikationspunkt. Den 12-årige Rolfs helt naturlige behov for at ville redde sin tilfangetagne far. Thy Teater bruger det, at borgerkrig med vold, vilkårlighed og vanvid stadig er mange børns vilkår, som aktualitetsargument for at fortælle historien og fortæller den i en moderne monologform.

Jens Dynesen er alene på scenen. Neutralt klædt og

fortsætter side 6

Bokserdrengen fortsat

med bare tæer fortæller han historien med stemme, mimik og ganske få rekvisitter. På gulvet i baggrunden til venstre er linet en række små røde og blå boksermilitærfigurer op. Til højre står en tremmet taburet, en bakke med stearinlys og røgelse og en miniatureudgave af et højt kinesisk tempel med karakteristisk opadbuede tagrygge. Og i baggrunden danner et frynset og stormasket tæppe et transparent forhæng for en række videobearbejdede billeder, som projekteres op på bagvæggen mens Dynnesen fortæller historien om, hvordan Rolf sammen med en enarmet tigger begiver sig ud på en farefuld søgning efter Rolfs far.

Svær sprogtone

Et stort orange flammehav toner frem, når vi hører at faderens kapel brændes af bokserne. Bagtæppet fyldes med stjerner, når det er nat. Dynnesens ansigt forstørres op på lærredet, når han mimer en farlig bokser. En enkelt kropsdelt får fokus, eller hele Dynnesens figur mangedobles, for at kaste historien ud på ekko-vis. Templet vises i stort format, når vi hører, at Rolf og bødlens dreng Li kæmper sig op gennem templet, hvorfra Li dratter ned til jorden og dør.

Billederne underbygger historiens forskellige stemninger. Men teknisk set er de ikke epokegørende nyskabende. Og på oplevelsessiden er de der mere som en slags visuel repræsentation end som billeder, der rykker og bringer videre.

Rolf og tiggeren kommer ud for mange dramatiske begivenheder. Oplevelser, prøvelser og overlevelseskampe som modner Rolf. Det fremgår klart. Ligesom moralen, der sætter fokus på genforening, sejre og livsnydelse.

"Bokserdrengen" er ikke uden intense øjeblikke. Men forestillingen er svag på fortællersiden. Jens Dynnesen er på hjemmebane i det mimiske og kender til nødvendigheden af at holde øjenkontakt med sit publikum. Men han har problemer som fortæller. Hans Hartvich-Madsen har valgt at bibeholde romanens sprogtone ret stringent. Og den tone er svær for Dynnesen at få formidlet flydende. At han dertil taler lige svagt nok, svækker yderligere udtrykket.

Kirsten Dahl

Fyrtøj på afveje

ANMELDELSE

Dukketeatret Svantevit: Fyrtøjet. Medvirkende: Dukkespiller Sven Haarder og violinist Christina Meisl. Aldersgruppe: Børn ikke under 5 år samt voksne.

Skal eventyr have eventyrlige figurer, eller skal de humaniseres og fremstilles som mennesker? Dukketeatret Svantevit har valgt det sidste. De har bevidst valgt at lade os se eventyrfigurerne i H.C. Andersens "Fyrtøjet" som mennesker. Mennesker, der snakker dagligdags og som fortæller os om hvordan, de har det med den situation, de er i. En fin tanke. Det fungerer bare ikke i spil-

let. Eventyrets magi forsvinder. Faktisk er den væk lige fra starten.

Der er ellers dømt eventyr, når man går ind i bælgmørket for at finde en plads, og når spillet efterfølgende lukkes op med violinspil og eventyrfortælling. Men da de to sortklædte skikkelser forsvinder om bag dukketeatret for at føre dukkerne, overraskes man af spillets dagligdagstone. Dagligdagstone er der fra første møde med heksen. Som en lille kroget dukke med knold i nakken og postkasse-rød kjole er hun svær at tyde som heks. Hun går omkring og snakker om hvor træt hun er af at vente på at nogen skal komme forbi hendes træ, så hun kan få fat i sit fyrtøj.

Siden bliver kongen og dronningen spillet som et almindelig hr. og fru.

Hansen-par, der fører 'natlampediskussioner'. Kongen som en infantil-trodsig mand med stan-

dardbemærkningen: "Jeg forbyder det". Og dronningen som en kone af den gamle skuffe med nagelfast skolelærerindebestemthed og resolut handlekraft.

Det er de små dagligdags glæder og kommentarer, vi møder. Selv rummet gøres mere virkelighedsnært. Det er fyldt med regnpytter, som både soldaten og siden kongeparret træder i. Vandpytterne skaber ved første møde nærvær. Men kommer med tiden til at virke noget påtaget.

Gnisten mangler

Spillet gøres også håndgribeligt konkret med en "uddybende" visualitet. Soldaten fires ikke bare ned i træet. Med små diaspilleder på dukketeaterafskærmningen følger vi soldaten ned af en snoet gelændertrappe. Et fint tænkt og fint vist

skyggespil. Hele nedstigningen bliver vist. Inklusive væggenes store edderkopper. Når han så kommer ned, stiliseres der. Hundene vises via øjne i voksende størrelser, og mønterne ser og hører vi slet ikke soldaten tage. Først siden hen ser vi pengene i form af guldglimmer, som soldaten strøer om sig med. Senere møder vi prinsessen, først som sovende skønhed i en æterisk svævende alkove, og siden som 'kødelig' dukke med krop og udslået hår.

Der er bestemt kunstvilje tilstede. En udvælgelse af virkemidler og drejning af indholdet, som giver publikum meget at undre sig over og gætte sig til. Svantevit vil ind til benet af, hvad det handler om for hver af personerne. De ønsker en æstetisk enkelhed i udtrykket. Og vil have humoren ind. Fine principper. Men her bliver det for 'bagvendt' og nøgent, fordi vi mangler den dramatiske gnist, det giver at se eventyrets personer mødes og kæmpe.

"Fyrtøjet" kommer i sine bestræbelser på at ville være nuaneret, bevidst og avanceret til at lukke sig omkring sig selv. I sine ambitiøse bestræbelser rammer den desværre forbi sit publikum og bliver i den grove udlægning mørk, (selv)højtidelig og kedsommelig.

Kirsten Dahl

Forskruet rejse

ANMELDELSE

Mister Jones: Rumrejsen. Tekst: Jesper B. Karlsen. Instruktør: Alan Agerbo. Scenografi: Per Victor. Komponist: Edi Premate. Medvirkende: Charlotte Gundersen og Jens Chr. Holland. Aldersgruppe: 6-14 år.

Fuld fart fremad. Roterende rumskibe, knuste galakser og hvirlende asteroider. Mister Jones "Rumrejsen" er en rigtig out-of-space-forestilling. En lille times drenget spasmageri, der i sine virkemidler på mange måder virker som et optransformeret playstationspil eller et hektisk MTV-program.

En del børn vil sikkert blive fascineret over at få serveret en sådan science fiction-fortælling i "storformat". De vil falde på halen over den meget metalliske lyd-kulisse, imponeres over det enkle og abstrakte rumdesign, de glitrende astronautkostumer, det røde laserlys og de farlige lyssværd. Og måske føle sig tiltrukket af de mærkelige væsner og ufor-

Mister Jones leverer en time med fuld tryk på alle tangenter, men hverken mening eller skuespil er let at få øje på

ståelige fænomener, som forestillingens to hovedpersoner møder.

Rummet er elegant designet til formålet. Musikken slår effektivt en streg under det virtuelle rums 'tilstedeværelse'. Og den historie, som bliver fortalt, er en i-yderste-konsekvens-fantasi, hvis man vil vandre ud i en verden af sorte huller, mystiske galakser, gådefulde fænomener, og planeter og tid i skred. Eller er den? Og hvad er overhovedet ideen med det meget overstyrede og virkelighedsfjerne spil?

Ligegyldig gejll

Rammen er to systemer, der bekrieger hinanden: Alliancen på den ene side og planeterne i den mystiske galakse Rostram, på den anden side. En fra hver lejr ramler sammen. Rostram-prinsessen, Cassiopeia kommer ind i fjendens bane. De taler ikke samme sprog. Men kønsforskellens fysiske tiltrækning gør, at rumskibmanden, Kai N inviterer Cassiopeia ombord. Sammen får de pludselig noget at kæmpe for: Han har mistet sin far og hun sin planet, hele sin verden, der ved et krigerisk

sammenstød går i stykker. De møder og overvinder uforståelige fænomener som Det Spredte Orakel på Omgon (et amorft gummiagtigt væsen med roterende fødder og læber hist og pist på kroppen), Langsomheden (en vraltende skildpadde, som ikke er uden humor) og Mørkets Fyrste. Og sammen lykkes det dem at gøre det umulige: at spole tiden baglæns - helt tilbage til Adam og Eva!

Med tryk på rumrejsefantasi og decibel fræser forestillingen mod sin lykkelige discodansende slutning med replikker som drukner i action og soundtrack.

Det er problematisk at vise en forestilling med en spiller, som artikulerer så dårligt som Jens Christian Holland. Han er svær og ofte helt umulig at forstå. Så går det trods alt bedre med Charlotte Gundersens mere diskante stemme.

At afvikle en forestilling, man knapt kan høre ordene i, er selvfølgelig fatalt. Men lige så slemt, om end ikke værre, er det, at forestillingen på sin meget kulrede facon kører sit publikum op og ud på en forskruet rejse, det er svært at få øje på nogen vedkommende bagvedliggende intention med. Mig efterlod den med indtrykket af at have brugt tid på en times ligegyldig gejll.

Kirsten Dahl

Charlotte Gundersen og Jens Chr. Holland som Cass og Kai

Erik Viinberg er drengen Henry, mens Nanna Kaarsberg er hunden Rolf - foruden Henrys søster, dansklærer Ibsen og Henrys mor
Foto Søren Pragter

Helstøbt Hardenberg

Mariehønenes forestilling er lys og levende, godt skruet sammen, elegant instrueret og livligt fortalt af to gode spillere

ANMELDELSE

Teatergruppen Mariehønen: Henry Harald Hardenberg. Forfatter og instruktør: Søren Skjold. Scenografi: Poul Fly Plejdrup. Komponist: Jan Møller. Medvirkende: Nanna Kaarsberg og Erik Viinberg. Aldersgruppe: 3-8 år.

Teatergruppen Mariehønen's "Henry Harald Hardenberg" er en dejlig forestilling. En lys og levende sag. Godt skruet sammen, enkelt og elegant instrueret, og livfuldt fortalt af to spillere, som tydeligvis kan lide og står 200 procent ved det, de gør.

Med centrum i skoledrengen Henry Harald Hardenberg får vi historien om alt det, der skete den dag Henry "lånte" sin storesøster Lones spejderdolk. Tiden er ført tilbage til 50'erne. Til efterkrigstidens frygt for atombomben. Men det forhindrer på ingen måde aktualitet, nærvær og identifikation.

På en fin og lystig måde bringer Søren Skjold en vigtig tematik på banen, der handler om at stå til ansvar for sine handlinger og derigennem have ren samvittighed.

Med sans for ords åbenhed og frimodigt-frække

direktehed skærper Skjold publikums appetit. Hans evne til at skabe dramatiske situationer ud fra enkle små hverdagshændelser giver nærvær. At han også indimellem lader publikum se det, de kan forudse eller ønsker at gense, giver et kick. Og langsomt når han frem til at konkretisere samvittigheden som en, der sidder inde i hjertet som et hjul med en kniv, der drejer rundt og gør ondt, hvis man har gjort noget forkert. For derfra at skabe både morsomme og intense spil omkring det lille hjul.

Dejlig energi

Figurerne er genkendelige fra hverdagen og bliver samtidig skarpt og meget underholdende fremstillet i Plejdrups venligt lyse stigerum. Erik Viinberg er perfekt som Henry. Henrys spontane legelyst og dumdristighed kommer flot frem, når Viinberg som et langt, tyndt rær iført korte selebukser drøner rundt langs husmure, vikler sine lange lemmer rundt om stige(reolen)s stolper eller borer dem ind under garage(stigen)s underste piller. Og Nanna Kaarsberg har en dejlig energi i alle de roller, hun med hurtige skift fylder ud. Med blafrende øreklapper og knude på

nederdelen er hun den halssende og kagesyge hund Rolf. Briller, cottoncoat, skoletaske og let snerpet mund og hun er forvandlet til dansklærerinden Ibsen. Hårelastik om håndledet, nederdelen op over brystet og et skarpt røntgenblik og hun bliver til storesøsteren Lone. Nederdelen ned, damesko på og moderlig blødhed i knæene og hun forvandles til Henrys mor.

Der er ro på og samtidig utrolig meget gang i den. Instruktøren Søren Skjold bringer personerne rundt i hele familiens hus, i deres have, i skolegården og i parken. Dejligt konkret vist ved at bruge scenografiens hovedrekvisit, en stige, som noget andet, end den er. Ved at kravle på den, vælte den, springe hen over den, kravle ned under den osv. osv.

De mange sangsekvenser fungerer også fint. Som små skumglade krusninger på en turbulent dag, hvor Henry konstant er i farezonen og den ene ulykke vælter ned over ham efter den anden, mens publikum morer sig og får noget med sig: Oplevelsen af et velfungerende spil og en fin opmærksomhed på samvittighed og ansvar.

Kirsten Dahl

Alderstegne tantemodeller

En overdådig udgave af eventyret om George og dragen overdøver den spinkle historie om at tilkæmpe sig troen på sit eget værd

ANMELDELSE

Batida: Det eventyrlige Kappadokien Forfatter og instruktør: Søren Ovesen. Scenografi: Tanja Bovin. Kostumer: Tanja og Maja Bovin. Komponister: Bernhard Christensen, Erik K. Christensen og Batida. Medvirkende: Sus Hauch, Maria Sonne, Johnny Jens Sørensen, Tine Sørensen og Claus Hjelm. Aldersgruppe: 6-11 år.

Den formidabelt flotte drage er et røgdampende eventyrmonster af de virkelig slemme. Med sine faretruende kæmpekøl har den indfanget prinsesse Kleodoline fra landet med det underlige navn Kappadokien, og nu kan den stakkels pige ikke slippe fri igen. Men som i ethvert eventyr - og også det om dragen og Sankt George - bliver uhyret selvfølgelig nedkæmpet under stor ståhej.

Her er det drengen Georg, som under et bragende effektfuldt tordenvejr havner midt i dramaet. Iklædt malerisk harnisk og en hjelm, hvis fjerprydelse kunne gøre enhver hane misundelig, hugger han til, så dragen falder.

Han er ellers ikke spor modig. Tværtimod er forældreløse George en stor, kuert dengse-dreng med en meget lille selvtilid. Et barn, der bliver drillet og mobbet og i det hele taget har det svært.

Og hvem ville ikke have det, hvis man var tvunget til at traske rundt i matros-tøj og tilmed skulle trækkes med nogle umanerligt umenneskelige havgasser af et par tanter, model forrige århundrede.

Udstyret er en festlig overdådighed af voluminøse hatte, brusende silke og sribet bolster. Tanterne ligner et par omvandrende, stærkt eksotiske pottplanter og prinsessen er et orgie i pragt og farver med trendy, bart maveskind og enorme sommerfulgevinger på hovedet. De fantastiske former og farver strækker sig helt ud i en maskering, der er rene kunstværker. Men det hjælper ikke med til at gøre personerne nærværende og troværdige.

Højtråbende

Alene navnet tante Oda er nok til at signalere afstand, men ikke tilstrækkeligt eksotisk til i stedet at være spændende. Personerne forbliver fjerne karikaturer og samtidig fylder de for meget i spillet til, at det kan være lige meget.

En musikalsk rejse kalder Batida sin nye forestilling »Det eventyrlige Kappadokien«. Og inden i al den ydre pragt og hektiske hitte-på-somhed gemmer sig en varm, lille historie om en dreng, der tisser i sengen, og en tjenestepige, der stammer. Men som ved drømmeeventyrets mellemkomst får

mobiliseret alt deres mod over for de fordømmende omgivelser, så de kan foretage den afgørende, psykologiske rejse. Den, der gør dem i stand til at vinde slaget om at turde tro på sig selv og indse, at man er noget værd - trods sengeevadning og stammeri.

De musikalske skuespillere, der også fungerer som instrumentalister, er enormt gode til at skabe - og skifte - stemninger, hvor musikken helt bogstaveligt spiller med. F. eks i en skøn og virkelig vellykket scene med et drønflot, rytmisk boldspil, som de andre drenge på vejen bruger til at genne stakkels George rundt på scenen med. Og det er en fin detalje, at Line godt kan synge navnet Kappadokien, selv om hendes stammen forhindrer hende i at sige det.

Desværre overdøves det spinkle budskab om at være anderledes og klare sig endd fuldstændig af iscenesættelsens og skuespillernes ulyksalige trang til at lave højtråbende parodikomedie. I adskillige scener ligner forestillingen en krydsning mellem Charles Dickens og Wessel. Humor og spillestil retter sig mod en tid og nogle normer, der skurrer slemt i i ørerne. Men som især er svære at relatere til noget, moderne børn kan identificere sig med - endsige forstå den dybere - voksne - mening bag.

Randi K. Pedersen

Sus Hauchs ansigt ligner et kunsthåndværksmaleri og hendes klaverspil er med til at give forestillingen stemningsskabende, musikalsk puls

Gralsthiller mellem to stole

Vestenvinden har lavet en uhøjtidelig og underholdende forestilling, som ikke også magter at være ambitiøs

ANMELDELSE

Vestenvinden: Arthur. Idé og manuskript: Steen Brandt. Instruktion: Jonathan Paul Cook. Komponist: Morten Kjeldsen. Medvirkende: Steen Brandt, Niels-Peter Christensen, Lars Lundt og Lilje A. Thomsen. Aldersgruppe: 10 år og opefter.

Det er ikke for ingenting, at Vestenvindens forestilling "Arthur" har undertitlen "En gralsthiller frit efter legenden". For på fortællersiden fletter forestillingen sagnet om Kong Arthur og ridderne om det runde bord ind i en nutidstonet historie om den unge Martin, som aldrig har mødt sin far og tillige er vokset op i en hemmelig orden med en dæmonisk kultleder Sigisbert og hans magiske skål. Og på udtryks-siden er forestillingen et møde mellem vor tids smartness og et ekko fra en fortid med riddere, rustninger og fægtekampe.

"Arthur" trækker publikum ind i en letfordøjelig og munter uhøjtidelig spændingshistorie. Martin flygter fra den hemmelige orden. Med sig har han Sigisberts skål. Martin søger skjul hos Stenkvinden, en posedamelignende kone, der bærer rundt på en magisk sten. En troldmandsagtig olding på krykker, Karl, som er gammel fægtemester, beder den gibbernakkerglade og Bogartliggende dedektiv Volker Björkmann om at finde Martin. Fortid og nutid tørner sammen i kriminalistiske overraskelser, skarpe skudvekslinger, forsvundne statuer, magiske bægge, ålefiskeri med gamle hestehoveder, gevaldige fægtescener med rustningsklædte riddere, der fremturer med visir, løftede sværd og svajende fjerpryd på vrinskende konservesdåseskrattende heste, og en klog og talende sten, der giver stærke svar. Kriminalhistoriens personer forvandler sig og bliver identificerbare

med personerne i det gamle sagn: Karl bliver til Merlin, sagnet om Kong Arthur rundes, og Excaliburs sværd kommer på banen. Og ind i det hele blandes ålens fantastiske levevis som et reflekterende billede.

Uhøjtidelig tone

Historien ruller derudad mod en afsløring (vi hurtigt gæfter os til), og scenerne skifter vakst i gennemført stramt koreograferede trin og små komiske kabaretmanøvrer.

I en let underholdende tone bliver rummet skabt om til ny lokaliteter og nye stemninger. Scenografiens runde basiskasser vendes og drejes og stables om. Fra ateliet med modelplatform, over mole, til Stendamens hule, og herfra til værtshus med liveshow.

Der er ikke de store psykologiske dybder i "Arthur". Heller ikke de store skuespilpræstationer. Der er stivhed i figurarbejdet, og spillerne har for ofte problemer med at levendegøre deres figurer gennem replikkerne.

Det er den uhøjtidelige tone og den ironiske klangbund, der ofte er i scenerne, som driver forestillingen. Forestillingen tillader sig at tage let på tingene. Den gør nærmest en dyd ud af og bygger en stil op over sine egne platheder. Stilen er ligefrem. Fyldt med uforpligtende og grovkornet humor, som replikkerne: "Jeg har dit røvhul lige på kornet. Du er anholdt for mord" og "Hvis du er Arthur, er jeg dronning Margrethe".

Vestenvindens "Arthur" er en sjov mellemvare. Forestillingens drive og hang til spænding og spas fejler ingenting. Men den placerer sig samtidig på flere måder mellem to stole. Den er på samme tid uprætentiøs og stræbsom i sit udtryk. Den pendler mellem at signalere professionel tæft og noget, der tendentielt ser ud som en veludført skolekomedie.

Kirsten Dahl

Det går hektisk over stok og sten - og måske også noget ud over dramatikken - i AnemoneTeatrets multimediesjov

Storbykultur på katastrofekurs

Anemone Teatret jagter i fuld fart tidens værste trends

ANMELDELSE

AnemoneTeatret: Rejsen til i morgen. Forfatter og instruktør: Thomas Malling. Scenografi: Jane Wessely. Komponister og musikere: Paolo Russp og Kristoffer Rosing-Schow. Medvirkende: Lisbet Lipschitz, Albert Nielsen, Emilie Sell Spang, Lisbeth Lynbye og Sten Mathiesen. Aldersgruppe: 4-12 år.

Der lægges ud med en drabelig trafikulykke, som sender en håndfuld moderne, voksne arketyper hovedkulds ud i naturen, hvor de ka' det så godt. Det vil de bare ikke, de vil hjem - jo før, jo hellere. De er fuldstændig ligeglade med, at der er grønt løv for oven og græs helt ud over rampen. Det rører dem heller ikke, at herlige klumpe-dumpe-trolde med kæmpemæssige, ildrøde fødder og søde dingleører leverer gevaldige, musikalske troldetrut og trutter den dejligste naturlyrik frem på scenen til ære for de fem trafikofre.

Springende delfiner og nuttede søpinsvin dukker også op på scenografiens store filmrædder. Alt sammen noget der er med til at male kontrasten mellem den mørke stemningsfulde skov og det hektiske, motoriserede menneskes stressede hverdagsliv op i fuld størrelse. Men mens brumbasser og sommerfugle yndefuldt befolker luften, tramper de håb-

løse, lettere forslåede mennesker bare rundt i jordhøjde uden sans for hverken omgivelserne eller hinanden.

De fysiske knubs er dog intet at regne mod det psykiske chok, som rammer dette -meget repræsentative - udsnit af den danske befolkning ved at være bragt ud af sine vante folder og fordomme. Totalt fremmedgjorte og komisk rædselsslagne over for skovens vækster og dyr må de se i øjnene, at de er overladt til hinandens selskab. Uden at være frelst og firkantet, men heller ikke kun for sjov, rabler historien over scenen. Eller måske skulle man sige historierne, for indenfor den fælles ramme er der plads til meget af hvert og især til at opdage, at tilværelsen måske ikke helt er, som man har bildt sig ind.

Mediemix

Den nydelige Fru Vivian Mågestel - en vits for voksne - og Taxa-Gunnar, som er en torskrydende middelmådighed med en alsidig baggrund, danner yderfløjene i selskabet. Men det er den selvspejlende, selvglade biker Henrik, der vil være filmstjerne, og Rita juniorchef - inkarnationen af en karrieresild i selvsving - der render med opmærksomheden. Selvom den kiksede Louise, kæreste med Henrik, heller ikke er kedelig, når hun - på film - drømmer sig til at være den yndigste, hvi-

de brud.

Ligesom i en række tidligere opsætninger blandes olkekomedie og pantomime med film og video til et underholdende mediemix, der nogle gange taber den overordnede sammenhæng af syne. F. eks. i en forrygende kampscene, hvor film og skuespilsplads flettes flot sammen, men mest opleves som en effekt for effektens skyld. Men forestillingen finder tilbage i sporet gennem personernes forvandling.

Efter strabadserne i skoven må de erkende, at de ikke mere er de samme som før. Inden sommernatten er omme, er normer blevet justeret, og værdier udskiftet med nye og bedre. Alle har oplevet, at man godt kan være nogen, selvom man ikke er noget - i hvert fald set med samfundets vinder-målestok. Hvilket også var meningen med trafikulykken, som i virkeligheden er skovtrolde-nes værk.

Med fuld fart frem fortsætter Anemone Teatret således jagten på tidens værste trends. Denne gang er det de voksnes hysterisk opskruede storbyræs, der får læst og påskrevet, så man stærkt må anbefale hele familien at se forestillingen. Og så for øvrigt lade børn under seks år blive hjemme, fordi hverken stil, sprog eller den hektiske handlingsgang egner sig for småbørn.

Randi K. Pedersen

Noget om helte

Vestvolden har lavet et show om heltemodighed, hvor ethvert tilløb til eftertænkksomhed er helt ude i skoven

Pierre Miehe-Renard som Vester og Tom Jacobsen som Øster – der er fart på de to spillere, der kender hinanden ud og ind

ANMELDELSE

Teater Vestvolden: En Helt ude i skoven. Forfatter: Martin Miehe-Renard. Instruktør: Anna Kløvedal. Scenograf: Ianke Firing. Medvirkende: Pierre Miehe-Renard og Tom Jacobsen. Aldersgruppe: fra 8 år og opefter.

Naturen er blevet fremmed for os. Vi frygter dens lyde og dyr. Samtidig har vi nogle fastlåste forestillinger om, hvem der er modige og i forhold til hvad. De fordomme vil Teater Vestvolden gerne til livs i deres forestilling "En Helt ude i skoven". Her rejser de nogle spørgsmål så som: Hvor meget skal der til for at man kan tale om mod og heltegerninger? og "Hvordan er heltemodighed og kammeratlig accept forbundet med hinanden?"

Stykket udspiller sig i en skov, hvor drengene Vester og Øster er taget på overnatningstur. Vester bliver skræmt ved den mindste lyd, er flov over det og drømmer om at gøre en stor heltegerning, ligesom folk, der redder andre ud af brændende huse. Øster frygter tilsyneladende intet og prøver ihærdigt at få Vester til at slappe

af og være glad som den han er. Den opgave er svær. Vester farer ustandseligt sammen når han hører lyde af dyr, og når himlen truer med torden. Og når han først er faldet i søvn, vågner han gang på gang brat op, fordi han er styret ind i en heltedrøm, som han altid får den forkerte rolle i. Hans antihelt-rolle fortsætter lige til det tidspunkt, hvor Øster viser sig at være hunderød for en edderkop, som Vester sagtens tør tage sig af. Rollerne byttes om og Vestvolden får med spillet sagt, at vi skal være forsigtige med at båse hinanden, og at det med at være helt, sagtens kan forstås i de små mellem menneskelige gøremål.

Historien drukner

Det lyder alt sammen fantastisk godt. Ærgerligt at det bare ikke er den oplevelse, man får undervejs og det hovedindtryk, som forestillingen efterlader.

Den gode historie drukner ganske enkelt, fordi den bliver pakket ind i et frembrusende show. Spillet bliver upåklageligt gennemført i Ianke Firing's dunkle olivengrønne velourskov. Med Pierre Miehe-Renard som Vester og Tom Jacobsen som Øster kører forestillingen

derudad med velsungne sange, frisk-fyr-agtige replikker og farverige drømmeoptrin.

Forestillingen tager kegler når de traditionelle helteroller bliver udstillet som hule klicheer med pivede mandfolk bag. Showidolet, der hverken kan lide røg og sprut og som ryster i bukserne ved tanken om tatovering og piercing. Sergenten, der ikke selv tør træde ud i det minefelt, han kommanderer sin underordnede ud i. Ridderen, som frygter dragen, han skal slå ihjel. Osv, osv..

Det glatte, underholdningsprægede og traditionelle musicalanslag dominerer og gør forestillingen til én, som man sidder og ser bliver kørt af. En, man kan sidde og beundre for dens professionelle 'smør'-fremdrift, inklusive de meget publikumshenvendende indslag med snak og syngen med. Eller én, som luller en ind i en aura af glad uforpligtethed. Ind under huden med undren og tanker, der rykker, har jeg svært ved at forestille mig, at forestillingen kan komme, når den spiller på så mange populære og velkendte tangenter.

Kirsten Dahl

En rigtig humørbombe

Rødhætte udsat humor og vildskab er en del af de vidunderlige løjer i Gruppe 38's nye opsætning med nye spillere af »En lille sonate«

Hønen Pia har en central rolle i Gruppe 38's genopsætning af »En lille sonate«, hvor Bodil Alling i øvrigt erstatter Zenia Hansen i hovedrollen
Foto: Jonna Kjeldsen

ANMELDELSE

Gruppe 38: En lille Sonate - efter idé af Bodil Alling og Zenia Hansen. Scenografi: Claus Helbo. Komponist: Søren Sønderberg. Konsulent: Ole Sørensen. Medvirkende: Bodil Alling, Christian Glahn og Søren Sønderberg. Aldersgruppe: 6 år og opefter.

Rødhætte. Det er da den der skrækelige historie om ulven, der sluger den syge bedstemor og hendes søde lille barnebarn. Eller historien om alle de farer og al den glubskhed og seksualitet, man skal vogte sig så grueligt for, fordi den langt derude i den sorte vildledende skov kun vil gøre en fortræd. Ikke sandt?

Nej ikke i Gruppe 38's udlægning. Det lille egnsteater fra Århus har fermt flyttet fokus over på moren, der som 'en kylling' med et hjemme-rengøringsargument løber fra ansvaret og sender sin datter ud i det, hun ikke selv gider eller kan overskue. Teatret har ladet de urimelige ansvar børn bliver pålagt være rammen og så puttet en masse opfindsom teaterleg og skør fantasi ind i spillet.

Selve hovedaktøren er eksempelvis en spillevende høne. En stædig

og umedgørlig Pia, som ikke vil makke ret og lægge det æg, der skal spille Rødhætte. Brud på rutinen og lokkemad i form af for tidligt udleveret lørdagsslik hjælper ikke meget. Der skal hårdere midler til: Et hårdt tidspres. Et stopur sættes resolut på få minutter. Ægget bliver heldigvis lagt og Bodil Alling, som står for at organisere tropperne, får med møj og besvær fundet de resterende medspillere frem: Bedstemoderen i form af en gammel rynket affaldskartoffel. En katoffelmøse, som gør det ud for den glubske ulv. En fluesmækker som erstatning for jagerens gevær. Og sig selv som Rødhættes mor, da Pia stædigt nægter at forlade sin lune rugkasse.

Alling styrer det hele

Stilen er lagt. Brødrene Grimms klassiker udsat for grønsagsmos og æggesplat.

Som en heftig høne i brune gevandter driver Bodil Alling eventyret fremad. Nærværende, vitalt og yderste temperamentsfuldt, grænsende til det aggressive. Bedstemoren ryger resolut gennem ulvens mosende tandsæt, så hun kommer ud på den anden side som våde kartoffelstrimler. Rødhætte ender pladask som en slimet pøl. Ulven vommer sig henrykt. Og morsomt er det, når

maden ryger retur og bedstemoderen kittes sammen og Bodil Alling sætter hendes små briller retur.

Hele spillet foregår på ladet af en løjerlig gammel ladvogn. Bodil Alling styrer alt fra et hul i midten af ladet ved at trække ting og sager op af små hemmelige skuffer. Skoven er for eksempel et skønt perlegardin tilsat trompet-

tragede blomster.

Alene om løjerne er hun nu ikke. Allerede fra starten hjælper de to musikere Søren Sønderberg (i afslappet 'sølvbrylups-sort') og Christian Glahn (i højrøde bukser og tofarvede charmer-sko) til som opvaskere, der er mast ind i førerhuset. Og siden leverer de på lun, underspillet facon musik til spillet. "En lille sonate" er en rigtig

humørbombe. I forhold til Gruppe 38's forrige forestillinger er tonen mere ubekymret vild og vidtløftig glad. Teatret har her droslet ned for den 'synlige' alvor. Det er som om at teatret med sin Rødhætte-tolkning vil slå et slag for uhøjtligheden og den ubekymrede glæde.

Kirsten Dahl

Englefryd

I årets juleforestilling på Det Lille Teater er titlen er lige så lang, som forestillingen er god

ANMELDELSE

Det Lille Teater: At få en Engel til bords... og en Djævel i foden. Forfatter og instruktør: Morten Grue. Scenografi og dukker: Kari Noreger. Medvirkende: Claus Mandø. Aldersgruppe: 3-6 år.

Er det jul, eller er det vintersolhverv - også kaldet solvendning! - vi fejrer? Der er store spørgsmål på spil i den yderst filosofiske snak mellem den kvikke, lille engel og den endnu kvikkere lille djævel.

Siddende på toppen af et enormt - og enormt flot - julekalenderlys med sneskyer og rødt fortæppe indleder de det vidunderligt morsomme spil, der dag for dag fører publikum igennem decembers vigtigste ritualer og traditioner. - Både dem fra bibelhistorien og de mere prosaiske. Med korte svinkeærinder til følsomme emner som død og ensomhed og med særlig fokus på det helt store spørgsmål om, hvem der er god og hvem der er ond. For bliver den ene en engel og den anden en djævel, når man er død - eller er det måske mere sådan, at de fleste af os er en blanding af godt og ondt?

»Så meget man kan lære på et teater« henånder de to pragtfulde hånddukker igen og igen, og man kan kun give dem ret. Med et stille juleønske om, at al anden lærdom var lige så boblende fuld af komik og poesi som den tætte, nære tekst. Der spilles af Claus Mandø med forbilledlig velmoduleret stemme og diktation og mageløst udtryksfulde hænder, så hver af de små medspillende får deres helt eget udtryk.

Resolut slutning

En ultrakort udgave af Juleevangeliet, der præsenteres som Marias drøm, vidner om, at Morten Grue er manden bag det hele. Hvem ellers har mod og fantasi til at fremstille Josef

og Maria som arabere med hovedbeklædninger lavet af karklude. De er skønne.

Men den nuttede, langørede - og kolossalt skægge - grisebasse er endnu dejligere. Især når den på en af de sidste kalenderdage selv giver os opskriften på flæskesteg med sprød svær - i erkendelse af, at dens dage er talte. Men som ikke kan lade være med håbefuldt at overveje, om der mon findes grise-efter-jul sange og straks går i gang med at synge én. For det kunne jo hænde, at man var så heldig ikke at blive spist alligevel.

Efterhånden er det blevet tid til at tænde det store juletræ på Rådhuspladsen, der letter englen vejen ned til jorden, hun har besluttet sig for at besøge for første gang. Et stearinlys i lommen er tilstrækkelig bagage, når man er en nysgerrig engel og tilmed så heldig at blive opdaget af flinke Maria Strøm. En blid, ældre dame med strikhue og skrøbelig stemme, som - i modsætning til alle de andre voksne - ikke bare tager englen for en due. Måske fordi fru Strøm med barnevognen fuld af boller og småkager er vant til at fodre de mange duer på Rådhuspladsen.

Tværtimod tager hun englen med hjem og til bords, hvor de ender med at holde juleaften sammen med gamle Marius inde i det store kalenderlys, der drejer rundt og rundt i svimlende fart. Og så med ét er det hele forbi. Hvordan det foregår er mere resolut, end man plejer at vove det for så små børn. Først ryger kroppen, så englefjæs og djævlhoved og så - tak for i dag! Selv så mange tak.

Randi K. Pedersen

I Det Lille Teaters juleforestilling er Englen og Djævelen - og publikum - i usædvanlig gode hænder hos Claus Mandø. Foto: Susanne Mertz

Rundtosset rolleleg

Den medfortællende teaterform er fascinerende - og svær

ANMELDELSE

Replikken: Ridder Stegefedt. Manuskript: Erik Hjort Nielsen. Bearbejdning: Jakob Mendel og René Foshammer. Instruktion: Jakob Mendel. Medvirkende: René Foshammer. Aldersgruppe: 7-12 år.

En åbent kommunikerende og medfortællende teaterform er fascinerende. Fyldt med muligheder for fine indfald og givende godbidder. Men formen er også en svær balancegang. Hvor meget snor skal spilleren give de livlige små

poder blandt publikum? Hvor manges bud kan tages ind, uden at der opstår slinger i den fastlagte historie?

René Foshammer fra Teatergruppen Replikken har mange års erfaring på feltet. Men det betyder ikke at han er helgareret. Da jeg så "Ridder Stegefedt" sammen med en flok 2.klasser, kom forestillingen på en hård prøve. Forestillingen blev en tumultfyldt time med en kraftig eftersmag af, at her havde det ellers dygtige makkerpar René Foshammer og Jakob Mendel fået skruet en for løs sag sammen. En historie med for mange input og for mange

åbninger.

Forestillingens tematik, 'bare jeg var en anden, så ville jeg være lykkelig', er både kendt og relevant. René Foshammer og Jakob Mendel har omskrevet Erik Hjort Nielsens tekst, så den ikke handler om de dagdrømme, kloakarbejder Pedersen har, men i stedet om en teatertekniker, der en dag skuespilleren ikke dukker op ser sit snit til at spille og digte videre på skuespillerens rolle. Helte og attræde prinsesser falder over hinanden i en rekvisitanvendelse efter devisen: 'Det her er en støvsuger. Men vi leger, det er noget andet. En slamsuger, et spyd, en lanse, en drage, etc., etc.,'.

Overfladiskhed

Tonen er let og legende. René Foshammer strør om sig med letliggængelige morsomheder. Replikkerne er ubekymrede og lidt fandenivoldske. Fartgearede fantasier og heftige dag-

drømme med kloak-gebisser, afskyelige snemænd, Bokser-Brian'er og hårdt tilkæmpede romancer vælter ind over hinanden. Don Pedro fører kamp mod Nordens farligste (Nilfiskprustende) tyr for at vinde sin seniorita. Lady Marian, Jomfru Margerita, Grev Vuddi, og Sir Peter. De er der alle sammen på barbieheste, i tårnkamre, med rundbuesværd, syvende drager og trompetfanfarer.

"Ridder Stegefedt" er stillet ind på en kreativitetsskanal, som børn kender til fra deres egne lege. En associativ, urestriktiv og nu-ladet frekvens. Forestillingen er til tider underholdende, men desværre også med en kraftig snert af overfladiskhed. Så zappende, at børnene uden omsvøb gav udtryk for det, jeg sad og tænkte: Lad os nu få en mere sammenhængende historie. Eller i al fald en meningsgivende snor at spadserer ud af.

Kirsten Dahl

INDLÆG

Medrivende troldereri

Onsdag den 27. september var vores lille børnegruppe på 11 børn og tre voksne fra Skolestien i Hvidovre atter i Valby Medborgerhus for at se Focus Teatret spille stykket »Halløj i bageriet«.

Det skulle vise sig at blive en aldeles dejlig oplevelse. Stykket var uhyre festligt og sjovt med mange sjove og skøre påhit, som børn og voksne levede sig ind i. Især Lise Henningsen som borgmesterinden og senere trolden Trunte var aldeles medrivende og slet ikke til at stå for. Hun har en udstråling, der vil noget. Også de to mandlige skuespillere var gode.

Der var som sædvanlig gode kulisser og god musik. Den var værd at anbefale til andre.

Gerd Henriksen
Skolestien, Hvidovre

INDLÆG

Stof til eftertanke

Der kan godt nok skrives bøger om alt det, jeg ikke forstår. Og nu da jeg har læst Randi K. Pedersens anmeldelse af teaterstykket »Jeg er et rensdyr« (BTA 114, red), føler jeg mig virkelig uforstående.

Jeg så forestillingen sammen med en flok børn/unge - og vi fik alle sammen noget med hjem: Stof til eftertanke!

Efter min mening er denne dejlige forestilling i sin helhed både smuk, følsom og poetisk - uden dog at være klæbende sentimental. Dette er en særdeles svær balance, som lykkeligtvis er gået op i en højere enhed her.

Kan man grovsortere stoffet - symbolsk?

Schyy...stille, stille...skal vi ofre det bedste vi ejer til guderne? Schyy...stille, stille... her er nogle, der sover, og den sidste kaffebønne hjælper nok ikke meget - hvis vi skal til at bedømme, om piberygning på en teaterscene er politisk korrekt.

Solveig Schjørmann
Dannevang 288 b,
Fredensborg

Skønne spildte kræfter

Den 10. teaterfestival i Odense viste endnu engang, at ambitioner og gode viljer ikke gør det alene

KOMMENTAR

Af Carsten Jensen

Det er hævet over enhver tvivl, at arrangørerne har gjort sig den største umage, ligesom mange af forestillingerne var yderst seværdige og flere af de tilknyttede workshops var af høj faglig karat.

Alligevel forekom årets udgave af den biennale teaterfestival endnu en gang at markere tre-fire dages skønne spildte kræfter.

Det virkede nemlig af og til som om der var flere arrangører og aktivister end deltagere og publikum til Nordisk Teaterfestival i Odense fra 2.-5. november.

Og dermed var der kun marginal forskel på de forudgående festivaler i Fyns hovedstad, der plejer at være en form for fagmesse for et par hundrede tilrejsende

teaterfolk med primær tilknytning til den hedengangne gruppeteaterbevægelse eller det nuværende børneteaterområde, mens de lokale teaterinteresserede stort set holder sig væk.

Med det kompetente og massive pr-arbejde in mente er det for deprimerende med de halvfylde sale og de få lokale.

Nu var man godt nok ekstra uheldige i år, hvor en af de ti forestillinger blev aflyst i sidste øjeblik pga. sygdom; hvor to af workshop'ene led samme skæbne, og hvor den italienske teaterprofessor Ferruccio Marotti fra Teatre Ateneo ved Roms Universitet også måtte melde forfald til et symposium om »Det sceniske sprog - Ordet i Norden«, hvor det var tanken, at han skulle have forholdt sig til en eventuel særlig nordisk tone under symposiet og festivalen som sådan.

Han gik desværre ikke glip af noget. Det viste sig nemlig, at programmets indledningstekst til det stort anlagte symposium var det mest stringente ved et arrangement, der ind imellem tangerede det dybt kedsommelige.

Ikke mindst takket være den let bizarre ind- og mødeleder Bent Holm (mag. art. og dr. phil. fra Teatervidenskabeligt Institut) og ikke mindst første oplægsholder, skuespiller og sceneinstruktør Asger Bonfils, der angiveligt skulle tale om »kvaliteter i sproget som afsæt for scenisk tolkning«, men leverede en gang ustruktureret sjatpisseri, der muligvis kan slæbe an i et hygge-arrangement for en kreds af senildemente abonnenter på Aarhus Teater, men var en direkte hån mod de deltagere, der havde betalt 360 kroner for bl.a. at se ham bladre formålsløst rundt i sine spredte notater

fra en Shakespeare-opsætning, han engang må have kedet århusianerne med.

Betydeligt bedre gik det med skuespilleren Jens Albinus, der faktisk havde tænkt mange tanker om det at placere ord på en krop på en scene i et rum. Han gav flere muntre og interessante prøver, herunder på egne tekster, i sin iver for at få folk til at forstå, at det sceniske ords rolle er at akkumulere og skabe en form for sammenbrud, der rækker ud over scenekanten og giver betydning også mellem ørerne på publikum.

Og mellem ørerne foregik også det meste af den sidste oplægsholders foredrag om, hvordan sprog påvirker hjernen, og hvordan den reagerer på klange, rytmer og metaforer. Alice Theilgaard (professor, dr. med. & cand. psych.) har tillige en hang til Shakespeare

og brugte mange af geniets replikker i sit underholdende indlæg, hvorefter vi nu bl.a. ved, at man gennem sanserne modtager mere end 10 millioner bits pr. sekund, at man reagerer på 3/10 af et sekund på en andens ansigtsudtryk - og at vi ubevidst kan registrere visuelle indtryk på 1/100 af et sekund.

Og Ordet i Norden? Det hørte man mest under den fællesnordiske snak i teaterbaren og under svenskerne Rolf Lydahl og Bjarne Löwdins forestilling, »Chansons Francaises«, der bød på energiske, svenske udgaver af tekster fra Brel, Feré og Piaf.

Det var vældigt godt og underholdende. Teater var det dog ikke - men så var der jo altså heller ikke megen teaterfest over teaterfestivalen.

Arrangørernes energi og talent og budget må kunne bruges bedre.

Kulturbroer

En af de væsentligste opgaver for Dansk ASSITEJ er at igangsætte børne(teater) kulturprojekter med udlandet

Af Peter Manscher

Dansk ASSITEJ, der er den danske afdeling af den internationale børneteaterorganisation ASSITEJ, er igangsætter på en række projekter med udlandet - på eget initiativ, sammen med danske samarbejdspartnere, efter ønske fra udlandet - eller som et fællesnordisk projekt i samarbejde med ASSITEJ-centrene i de øvrige nordiske lande.

Blandt det seneste halve års igangsættelser samt et par projekter i støbeskeen er: Bro mod Indien: I Vadodara i det nordvestlige Indien forsøger vi at fremskaffe midler til køb eller leje af et hus til en dramaskole. (se BTA 114)

Bro mod Tyrkiet: Samarbejde med Tyrkiet om en fælles teaterproduktion - anken er at producere en børneteaterforestilling i et samarbejde mellem danske og tyrkiske teaterfolk. Forestillingen skal spille i Tyrkiet for tyrkiske børn og efterfølgende i Danmark for det tyrkiske mindretal.

Bro mod Hamburg: Byen har i hele 2000 været genstand for kulturfremstød et Danmark til Hamburg. Dansk ASSITEJ har sammen med Kulturministeriets Arbejdsgruppe om børnekultur i international sammenhæng været medarrangør af en børneteateru-

ge i forbindelse med børnekulturfestivalen Kinderkinder.

Bro mod Norditalien: Det danske Kulturinstitut har satset et fremstød på det børnekulturelle område i Bologna (2000) og Norditalien (2001), som for børneteaterområdet vedkommende har betydet gæstespil og seminarer med de danske teatre Carte Blanche og Det lille Verdensteater (Bologna 2000) og Teatro Rio Rose (Norditalien 2001).

Bro mod Sydøsteuropa: En international konference i Sarajevo i 1999 gav kunstnere og kulturfolk fra Balkanregionen mulighed for at mødes for første gang siden krigens afslutning. Efter konferencen tog repræsentanter for dansk kulturliv initiativ til et møde i Danmark mellem de nordiske lande og det tidligere Jugoslavien. Konferencen Cultural Bridging blev afholdt i København 11-12 september. Det foreløbige resultat af samværet bliver invitationer til Kroatien, Serbien og Slovenien til at sende observatører til den danske festival i Herning i 2001.

Bro mod Kroatien: Fra 24-29 oktober blev der afholdt en dansk-kroatisk børneteaterfestival i Zagreb, Kroatien: Orbit Milk Tooth Festival. Forbilledet er to tidligere danske børneteaterfestivaler i udlandet: Festivalen Great Danes i

Det samlede nordiske møde i Stockholm med deltagere fra Danmark, Norge, Sverige, Finland, Estland, Letland, Litauen, Rusland og Ukraine. Der var desværre afbud fra Island

London og Die Dänen Kommen i Tübingen i Tyskland i begyndelsen af 90'erne. Ivica Simic fra teatret Mala Scena i Zagreb har været i Danmark ved to børneteaterfestivaler for at udvælge forestillinger. Carte Blanche, Rio Rose, Teater 2tusind, La Balance og Gruppe 38, der med rejsepenge fra Kulturministeriet og lokale midler fra diverse sponsorer repræsenterede Danmark ved festivalen Orbit Milk Tooth (Orbit er et tyggegummifirma, som var hovedsponsor ved festivalen og der blev gjort en del for at markedsføre tyggegummiet ved festivalen. I Kroatien er sponserig ofte en betingelse for overhovedet at få noget op at stå.

Ud over de danske forestillinger blev der opført en række kroatisk, og hver aften samledes festivalens deltagere til en uformel snak om børneteaterkunst.

Den afsluttende weekend havde som overskrift Full Contact - en

møde mellem teaterfolk, forvaltningsfolk og arrangører fra Kroatien, Slovenien, Østrig, Tyskland, USA, Sverige og Danmark. Arrangementet beskæftigede sig med præsentation af den danske børneteatermodel, forholdet mellem producenter og aftagere i de forskellige lande, regionalt samarbejde, nationale og internationale festivaler samt en præsentation af den internationale organisation ASSITEJ og dens arbejde for et globalt netværk for folk der beskæftiger sig med børnekultur.

Bro mod Balticum: De nordiske ASSITEJ-centre har en lang tradition for samarbejde. Siden 1982 har man i nordisk regi udvekslet informationer, afholdt årlige fællesmøder og organiseret festivaler og seminarer på skift.

Ved det seneste nordiske møde (netop overstået i Stockholm) blev arrangementet udvidet med et møde med repræsentanter fra Est-

land, Letland, Litauen, Rusland og Ukraine. De nordiske lande benyttede lejligheden til at præsentere den nordiske samarbejdsmodel og inspirere gæsterne til at tage initiativ til en lignende model. Tanken er - med henblik på assistance og udveksling - at koble hvert af de baltiske lande sammen med et nordisk land. Og Dansk ASSITEJ vil således have jævnlig kontakt med Litauen.

Den næste nordiske festival finder i øvrigt sted i Falun, Sverige 18-22 maj 2001.

Bro mod Afrika: I december afholdes eksekutivmøde i ASSITEJ International. i Harare, Zimbabwe, og et punkt på mødet vil være den danske kvalitetsmodel som oplæg til diskussion om kvalitet i børneteateret. Mødet i Zimbabwe bliver det første i Afrika - og et hvor man i praksis konfronterer virkeligheden med den hensigt om et globalt netværk med accept af anderledes kulturtraditioner, som Danmark og Norden har stået for siden kongressen i 1990 - og som har været en del af ASSITEJs vedtægter og arbejdsprogram siden da.

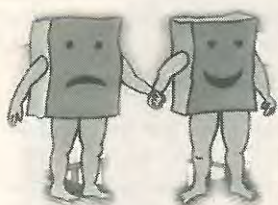
Bro mod Verden: Dansk ASSITEJ er et nationalt netværk med forbindelse til Norden og Verden via de nordiske ASSITEJ-centre og ASSITEJ International.

Det fornemste formål med at have bestyrelser, møder, kongresser, festivaler og seminarer er at fastholde og udbygge kontakten mellem mennesker i hele verden som arbejder med (teater)kultur for børn - politisk, kunstnerisk og socialt.

Peter Manscher er forretningsfører i Dansk ASSITEJ

Børneteateret som fremtidens kaffemaskine

Børneteaterdag

Barnteaterdagen lørdag den 7. oktober var en succes for Børneteaternes Kulturbro. 19 danske og svenske børneteatre på begge sider af Øresund opførte 23 gratis forestillinger for børn, unge og voksne, og næsten overalt blev der meldt om overvældende tilstrømning. 3000 publikummer fik en gratis oplevelse, og arrangørerne regner med, at der kunne have været dobbelt så mange inde, hvis arrangementets rammer havde tilladt det.

Der blev altså spillet på en lørdag, og selvom man ikke skal kimse af gratis-elementet, indikerer det, at der er et familiepublikum derude, hvis børneteatrene ellers vil spille på andre tidspunkter end i institutionernes åbningstid. Og med de drypvise nedskæringer, der hele tiden synes at ramme skoler og institutioner og som smitter af på salget af børneteaterforestillinger, er det måske en af de mere farbare veje frem for især de stationære børneteatre. Forud for Barnteaterdagen havde arrangørerne indkaldt til et lukket seminar om børneteaternes kvalitet og egenart og kunststartens muligheder i fremtiden. Børneteateravisens Randi K. Pedersen var med.

Børneteaternes fremtid og udvikling var til debat, da Børneteaternes Kulturbro 3. oktober inviterede til et vel tilrettelagt og godt besøgt seminar på Zahle Seminarium i København forud for Barnteaterdagen 7. oktober. Men visionerne om fremtidens børneteater blev aldrig klart defineret

Af Randi K. Pedersen
Tegning:
Bob Katzenelson

Ideen med seminaret var "at rette et kvalificeret fokus på børneteaternes egenart og kvaliteter" og "at plante gode tanker af høj kvalitet og tilvarig glæde og inspiration for børneteateret og dets brugere." Samtidig var seminaret tænkt som et tilløb til Barnteaterdagen, som Vibeke Fabrin fra Børneteaternes Kulturbro i sin velkomsttale kaldte "en regional kulturmanifestation".

Seks oplægsholdere skulle bidrage til at belyse børneteaternes vilkår, set i forhold til de nye hybridmedier og lægge op til en diskussion om, hvordan børnekulturens forskellige former og udtryk gensidigt kan inspirere hinanden. Mens to opponenter skulle sørge for at "sætte lidt liv i Laksegade", som Lone Nyhuus formulerede det ved åbningen af seminaret, hvor der blev sat spot på en række emner om børn og teater. F. eks. børns oplevelse af en teaterforestilling og vigtigheden af, at det er en oplevelse, de ikke kun deler med pædagoger eller lærere, men også med deres familie.

Alligevel kom oplæg og debat lige så meget til at dreje sig om teater for voksne. Seminarets brede sammensætning af deltagere formulerede sig i vid udstrækning om teatret generelt. Hvorimod det i mindre grad lykkedes dem at forholde sig til børneteateret og det udvikling som selvstændig kunststart.

Hybridmedier en gave

Flere oplægsholderes - og en enkelt politikers - påstande om, at børneteaternes opgave var at inspirere børn til selv at spille teater, provokerede teaterinstruktør og -leder Eva Jørgensen til at konkludere: "Måske skal vi afskaffe børneteateret. Hvis vi alligevel alle sammen skal være børn!"

Skuespiller Flemming Holk var heller ikke imponeret over udmeldingerne om børneteaterets fremtidige udvikling.

rets fremtidige udvikling.

"De fleste af de indlæg og den debat, der har været i dag, kunne lige så godt have drejet sig om voksne. Ligesom børnene har vi brug for nærhed og kulturoplevelser.

Men hvad skal vi bruge børneteateret til? Det var vel dybest set det, vi skulle snakke om. Ikke hvad vi skal spille eller med hvilket formål, men hvordan vi skal spille børneteater? Så børn, der lever i en verden af digitale medier, gider være med".

Svaret var et bragende bifald. Ifølge Flemming Holk skal børneteateret træffe et valg om, hvad man vil gøre rent kunstnerisk. Men det kræver, at børneteateret træffer nogle politiske valg om, hvilket samfund, man vil have. Vil man have kreative, selvstændigt tænkende mennesker eller vil man ikke. "Så enkelt er det", sagde han.

Børnekulturforsker Beth Juncker, seminarets danske opponent, tvøvede ikke med at konkludere, at de hybride medier er en gave til børneteateret. Det er hidtil blevet sat på så mange andre opgaver, som de nye medier er akkurat lige så gode til at varetage.

"Så nu kan børneteateret koncentrere sig om at blive teater. Men hvis børneteateret ikke vil tage sig selv seriøst som kunststart, så bliver det svært!", pointerede hun.

Verbale håndkantsslag

Med frustrationerne spruttede til alle sider lagde den svenske dramatiker Christina Gotfridsson ud med et frontalt angreb på teatret og nutidens klassiker-opsætninger. Skuespillerne fik også en bloc et par verbale håndkantsslag, fordi de efter hendes mening går efter egne oplevelser i stedet for at give publikum nogle.

Teatret er konservativt og lider af selvgothed, lød det, og spørgsmålet er, om teatret overhovedet er noget værd. Det dyrker sig selv og sine klassikere, der refererer til normer, som ikke gælder mere, og holdningen indenfor børneteateret er lige sådan. Det

tager ikke udgangspunkt i børnenes eksistens og virkelighed.

"Teatret masturberer, mens børnene traumatiseres. Fysiske, moralske og kulturelle anfægtelser skal op på scenen", tordnede Christina Gotfridsson. "Børnenes verden skal op på scenen. Man skal problematisere virkeligheden, søge identifikation og jeg-er-ikke-ensom oplevelsen. Det er ikke et spørgsmål om penge, men om at ændre den borgerlig indgang, der er til teatret".

Holdningen er, at når det offentlige giver penge, må teatret yde noget til gengæld, som børnene kan "bruge". Men børnene kan godt klare sig uden teatret, slog hun fast. Teatret kan derimod ikke klare sig uden børnene.

Film- og børnebogsforfatter Ulf Stark fra Sverige havde et helt andet syn på børneteateret.

Teatret masturberer, mens børnene traumatiseres.

Christina Gotfridsson

ret og dets skuespillere. Han mente, teatret viser folk, hvordan verden kunne være. Det handler blot om at have tiltro til, at teatret kan forandre verden.

Pegefingerne

Da Ulf Stark begyndte at skrive dramatik for børn i begyndelsen af 1970'erne, var der megen glad optimisme i samfundet. Alt var muligt - også teatret - og den sociale og problemorienterede virkelighed

"Hvorfor skal man se det, man allerede véd. Måske er det ikke de elektroniske medier, der holder børnene væk fra teatret. Måske er det de pædagogiske pegefinger og pædagogiske diskussioner med skuespillerne efter forestillingen. Skal skuespillere og teatrets andre kunstnere ikke kunne bevare deres kunstneriske integritet, bare fordi de spiller for børn?", spurgte han. "Teatret skal opleves, det skal berette og berette så godt som muligt, uden hele tiden at spørge hvorfor og - især - til hvilken nytte."

Efter hans mening drejer det sig om at skabe kunst ud fra en tro på teaterkunstens virkemidler, og så er der ingen forskel på at spille teater for børn og for voksne. Ulf Stark pegede dog på, at det er svært for voksne at spille børn, skuespillerne bliver nemt kunstige.

"Men børn er tolerante og finder sig i det", bemærkede han og fik latteren til at rulle.

Modargumenter

Seminarets svenske opponent, teaterinstruktør og forfatter Karin Parrot, følte dog ikke den store trang til at grine. Christina Gotfridssons foragt for kulturarven gav hende ubehagelige associationer til Maos kulturrevolution, og hun syntes, at spændingen mellem vor arv og vor tid er det inter-

Måske er det ikke de elektroniske medier, der holder børnene væk fra teatret. Måske er det de pædagogiske pegefinger og pædagogiske diskussioner med skuespillerne efter forestillingen

Ulf Stark

blev slæbt ind på scenen. Seminardelegerne smilede genkendende ved emner som alkoholisme, allergi, bulimi - hvert stykke sit problem.

"Men pædagogisk børneteater kan aldrig få verden til at sne, sådan som jeg troede teatret gjorde det, da jeg som barn så en Strindberg-forestilling."

Det var den svenske dramatikers argument mod det massive angreb på klassikerne, men især for magien og fantasien i børneteateret.

essante. Efter hendes mening rummede Ulf Starks humoristiske angreb på fortidens pædagogiske brugsteater også en langt hårdere kritik af børneteateret.

"Jeg vil bestemt afvise påstanden om teatrets selvgothed. Men jeg tror, at vi må finde nogle bedre redskaber til at håndtere fremtidens børneteater," sagde Karin Parrot.

Hvorefter endnu en venlig, men målrettet byge af modargumenter hagtede ned over

Christina Gotfridsson.

Ud med kulturarven

Udspillet fra Christina Gotfridsson fik Eva Jørgensen til at spørge, om den eneste sandhed om børneteateret i 1970'erne og 80'erne er, at det ikke duer? Teatret dengang havde en hensigt om at skabe samtale, som hun sjældent oplever i dag. Ofte handler det om, hvor god den eller den skuespiller, lyset eller scenografien er, men ikke om indholdet.

Beth Juncker var uenig. Hun mente, at 1990'ernes danske børneteater skabte samtale om oplevelsen, blot ikke om et bestemt, tematisk problem. Mens Ulf Stark pegede på, at det tidlige børneteater prøvede at stille spørgsmål om eksistentielle ting, der var vedkommende dengang.

"Jeg tror ikke, man kan vurdere teatrets kvalitet på, om det er gammeldags eller moderne. Hvis en forestilling er kedelig eller uvedkommen, er den lavet dårligt. Menneskene forandrer sig ikke så meget, og bruger vi en historie om, hvordan moralen var engang, så fortæller vi dermed også om vores egen tid," sagde skuespilleren Bodil Alling og lukkede dermed op for en række kommentarer fra salen.

Man genkendte ikke billedet af teaterfolk, der frelancer rundt mellem roller uden anden lyst end at stå på scenen. Selvgodheden var tværtimod svær at finde i børneteateret, fordi publikum er så givende, og eksempler på, at børn og unge godt kan lide klassikere, konkurrerede med eksempler på det modsatte.

"Det er ikke traditionen, men konventionen, man hele tiden må gøre op med", blev der sagt.

Christina Gotfridsen fastholdt, at kulturarven ligger tungt på teatret, og det må man gøre op med i ét hug. Ulf Stark betragtede derimod kulturarvens og teatrets udvikling som et forløb, og Beth Juncker ironiserede mildt, at det måske var dramatikerne, der masturberede, for at skabe plads til sig selv i forhold til klassikerne.

Sidegevinst

Der findes så vidt vides ikke nogen specifik forskning i, hvordan børn oplever en teaterforestilling. Men den nu pensionerede svenske forsker Inga Sonesson, som primært

har beskæftiget sig med børns forhold til de hybride medier, tvivlede ikke på, at børneteater er utroligt vigtigt. Som oplægsholder fremhævede hun især børneteaters betydning som institutionstilbud for børn, der ikke ellers får kulturelle oplevelser.

"Børns kulturforbrug afspejler først og fremmest deres forældres kulturforbrug, og selvom ingen vil det, går kærligheden i dag ofte gennem tegnebogen. Derfor er det vigtigt, at teatret danner modvægt overfor de overvældende kommercielle tilbud, børn ellers udsættes for, og at de oplever det sammen med deres forældre."

Inga Sonesson fremhævede, at de hybride medier også giver anledning til samtale, men det levende teater byder på noget mere. Men hendes fremhævelse af værdien af det, hun kaldte sidegevinster i form af guld og plys ved at gå med forældrene i det store, glamourøse teater faldt ikke i god jord blandt seminardeltagerne.

Ydmygt og lydhørt

Skuespiller og lektor i børnekultur Claus Reiche optrådte i sit oplæg tre grundvilkår for børneteateret og dets skuespillere.

For det første aner publikum - og især de yngste børn - ofte ikke, hvad teater er. Alligevel har de meget store forventninger til det, der skal ske. For andet kommer publikum i teatret, fordi andre - de voksne - har tvunget dem til det. Og for det tredje kan man ikke spille teater for børn ved at gå i kunstnerisk selvsving.

"Den store udfordring ved at spille børneteater er nærheden, overraskelserne og fælleskabet, samværet om fortællingen. 1970'ernes antiautoritære børneteater har udviklet en uhyre ydmyghed og lydhørhed overfor fremti-

dens teaterpublikum - børnene. Det er en kæmperessource for teatret," pointerede Claus Reiche.

Han mente, at den dialektiske proces mellem publikum og teaterfolk har bragt børneteateret videre - ikke den stadig mere omfattende og raffinerede teknik. For den åbne dialogiske og æstetiske metode gør, at den egentlige fortælling på teatret udvikles på stedet mellem publikum og skuespillere.

"Hvordan skal man spille teater for børn? På samme måde - bare bedre". Med et Stanislavskij-citat understregede Claus Reiche, at det gode børneteater respekterer sit publikum på deres forskellig udviklingstrin. Og Beth Juncker supplerede.

"I 1970'erne troede man, at teatret skulle ud og revolutionere børnenes verden. Men det blev børnene, der revolutionerede teatret. Det var nødvendigt at tage bør-

nenes egen kultur alvorligt for overhovedet at komme i kontakt med dem."

Ligesom Claus Reiche fremhævede hun, at børneteaters store fortjeneste er, at det har brudt barrieren mellem scene og sal ned. Det betyder ikke, at teatret er finere end hybridmediernes, men det er noget mere", sagde Beth Juncker.

Hun satte spørgsmålstegn ved Inga Sonessons udsagn om, at teateroplevelser automatisk medvirker til at give børn en klassisk dannelse. Hvilket også rejste spørgsmålet, om børns teateroplevelse skal dreje sig om at have været i teatret eller om det, de har set.

Det fremgik af debatten, at der var en klar skillelinje mellem især svenske forskere, der mente, at børn helst skal gå i teatret med deres forældre. - Og så børneteaters folk, der lagde vægt på, at børn skal møde teatret for oplevelsens skyld: "Teatret skal ikke

påtage sig ansvaret for, at børn får et godt liv."

Inspiration

Børneteaters politiske virkelighed var repræsenteret af børn- og unge-direktøren i Helsingør Kommune Bjarne Pedersen, der også er medlem af det kulturministerielle Kulturrådet for Børn. Han gjorde opmærksom på, at det ikke er nogen selvfølge, at børn ser teater.

"Men det sansende og skabende barn må mere i centrum, og her er mødet med det levende teater meget vigtigt. Derfor tror

jeg ikke, børneteateret vil forsvinde."

Bjarne Pedersen efterspurgte tværtimod en kulturel udvikling, der tager børns kulturelle kompetencer alvorligt. Den rige oplevelse, den nuancerede forståelse og den selvstændige skaben var for ham målet. Børneteateret skal udfordre det kendte og etablerede og give plads for det nye og for børns indre oplevelse af

Hvis en forestilling er kedelig eller uvedkommende, er den lavet dårligt.

Bodil Alling

værdier, så de kan lære selv at vurdere værdier. Han efterlyste et børneteater, der tager stilling til samfundsudviklingen og tør satse bredt i forhold til de øvrige medier.

"Børneteateret skal turde sætte noget på spil - og i spil. Så børn kan udvikle sig og danne sig selv i stedet for at blive dannet".

Den fælles oplevelse i et

Bjarne Pedersens reaktion på Karin Parrot, der ironiserede over hans holdninger.

Vi skal give børnene tilbud på det liv de - og vi - lever og ikke søge at blive så stimulerede og fantastiske, så vi kan blive til sådan en vældig inspiration for børnene", sagde hun. Efter Karin Parrots mening er det børneteaters store opgave at tage det svære på sig og gøre det til en kunst-

nerisk leg. Ikke at danne modvægt mod den eskalerende digitale fremtid, for at etablere en form for balance. Børneteateret vil meget mere.

Det kan der blive brug for. Der skal læsses på, hvis børn skal udvikle sig til det fremtidsforsker Anders Bjerre kaldte Drømmesamfundet. Modsat det såkaldte Disneyland- og grise-fest-scenarie,

Børns kulturforbrug afspejler først og fremmest deres forældres kulturforbrug, og selvom ingen vil det, går kærligheden i dag ofte gennem tegnebogen

Inga Sonesson

rum fuldt af intensitet var værdifuldt, syntes Bjarne Pedersen. Men det vigtigste var, at børneteateret sammen med alle mulige andre kulturelle tilbud kan skabe billeder og fantasier i børns hoveder, der inspirerer til børnenes egne, kulturelle aktiviteter. Børneteateret skal indgå mere i lokale sammenhænge, og det behøver ikke at være sublimt teater.

"Mindre kan sagtens gøre det, når det handler om at inspirere børn til selv at skabe teater", lød budskabet. Det blev modtaget med tavshed.

Fremtidens kvaliteter

Børn- og unge-direktøren ønskede at blive belært om, at børneteateret overhovedet ikke er interesseret i at belære og pædagogisere overfor sit publikum!

"Hvis I ikke er gode nok til at oplevetsens vej at blive lukket ind i børnenes hemmelige rum, skal I ikke finde et eller andet psykologisk fif til at snige jer derind. Det, håber jeg, at I vil tænke meget over", var

hvor det ansvarsfrie menneske passivt er anbragt i centrum af det, der foregår. - Der skal fyldes på med kulturarv, myter, moralske og umoralske fortællinger og spilles roller for at blive homo ludens, det legende menneske. Et aktivt skabende menneske med bløde kompetencer og god til at kommunikere.

"Det kunne sagtens klares uden børneteateret. Så var man bare nødt til at opfinde noget i stedet for til at gøre det samme, for børneteateret har nogle kvaliteter, der passer til fremtiden."

Kaffemaskine-rollen

Ifølge Anders Bjerre har børneteateret også har kvaliteter, der passer meget dårligt til fremtiden. Det er ikke særligt digitalt, og det er dyrt og besværligt. Gevinsten ved teatret er nærheden. Og så det, at nogle voksne gider stille op og spille teater for børn.

"Den fælles oplevelse bliver heller ikke umoderne. Tværtimod bliver den mere og mere moderne - eller nødvendig og vigtig - i en fremtid, der rummer mulighed for, at hver enkelt sidder inden for sine egne, fire vægge. Med digital adgang til alting og ingen at dele oplevelserne med."

Den fysiske nærværende historiefortælling er svær at erstatte. Jo mere og jo hurtigere samfundet udvikler sig, jo mere er der brug for børneteateret. Måske er det fremtidens kaffema-

skine for kompetente individualister, der opererer i en global virkelighed. Det man samles om, når man skal lytte og fortælle historier.

"Hvor godt børneteateret bliver til at opfylde den rolle, er op til jer", sagde han.

Foranlediget af Karin Parrots oplysning om, at det koster tid og penge at befri sig for vanetænkning og afprøve nye ting, påpegede Anders Bjerre og Bjarne Pedersen, at kvalitet ikke nødvendigvis koster penge. Begge understregede, at man måske skulle prioritere anderledes for at opnå kvalitet.

"Der tales altid talt om, hvor vigtigt børneteateret er - lige til det kommer til penge. Det koster mange penge at lave børneteater af høj, kunstnerisk kvalitet", fastholdt den svenske teaterinstruktør.

Og Flemming Holk gjorde regnestykket op ved at fremhæve, at forskellen på børne- og voksenteateret i høj grad er økonomi.

Sparsomme bud

Seminaret på Zahle Seminarium havde mange deltagere, men kun få i salen ytrede sig i debatten. En af dem var den radikales medlem af Folketingets kulturudvalg, Henrik Svane, der havde et særligt syn på børneteaters egenart og kvaliteter.

"Det er kunstneren, der kommer i centrum i det nye århundrede - derfor skal børn have mulighed for at udvikle sig kreativt. Ikke ved at belære dem, men ved at lade dem udfolde sig med alle de moderne, virtuelle redskaber ved siden af et børneteater, der er fuldt af oplevelser".

Henrik Svane gjorde gældende, at antallet af børneteatre ikke svarer til antallet af gode børneteatre. Han satte også spørgsmålstegn ved, om vi skal have et børneteater i hver kommune og ved børneteaters nuværende finansiering. Emner, han syntes, det havde været interessant at snakke om, men ikke angav alternative løsninger på.

Ved seminaret på Zahle Seminarium var det i det hele taget sparsomt med konkrete bud på fremtidens børneteater. Det svirrede heller ikke med forslag til, hvordan børneteateret skal manøvrere og lade sig inspirere i den massive strøm af hybridmedier og andre kulturtilbud.

Der blev talt mere fortid end fremtid, og visionerne for børneteaters kunstneriske videreudvikling var svære at få øje på. - Spørgsmålet om den nye børnekaraktér var på listen over dagens emner, der kunne have gjort debatten mere fremadrettet. Men i lighed med spørgsmål som teateroplevelsens betydning for barnets opfattelse af verden, blev det kun sporadisk berørt.

Randi K. Pedersen er kulturjournalist og anmelder i Børneteateravisen

Teatercentrum
i stærkeste opstilling.
Bagest fra venstre:
Kim E. Jensen, Anne
Bordum og Bende
Kallenbach.
Nederst fra venstre:
Susanne Mouritzen,
Jeanne Blyme og
Malene Brandt

Hvad er Teatercentrum?

Teatercentrum er sekretariat for Udvalget for Børneteater og Opsøgende Teater (UBOT).

UBOT's tre medlemmer er indstillet af Børneteatersammenslutningen, Foreningen af Små Teatre samt Danmarks Teaterforeninger og beskikket af kulturministeren for to år ad gangen. Fra Finansloven modtager UBOT en fast årlige bevilling til drift af deres sekretariat Teatercentrum.

UBOT består p.t. af Henrik Steen Larsen, skuespiller på Teatret Fair Play, Eva Jørgensen, instruktør og kunstnerisk leder på Bådteatret samt Sven Langhans, bestyrelsesmedlem Danmarks Teaterforening.

UBOT/Teatercentrums hovedopgaver er

- at udgive Børneteateravisen
- at udgive Den Røde Brochure
- at arrangere den årlige børneteaterfestival
- at rådgive kommuner, amter og arrangører af børneteater, samt ministerier, ambassader m.fl. i spørgsmål om børneteater

På Teatercentrum er vi for tiden seks ansatte, to på fuld tid og fire på deltid.

Jeanne Blyme, sekretariatsleder, har en baggrund som festivalarrangør og børneteaterkonsulent i den kommunale verden samt børnekulturelt arbejde bl.a. hos det nu nedlagte Kulturens Børn.

Jeanne har det overordnede ansvar for aktiviteterne på Teatercentrum og tager sig i festivalsammenhæng af div. formalia

vedr. rettigheder samt kontakt til myndigheder m.v.

Anne Bordum, fuldtidsansat som festivalkoordinator, er bibliotekar af uddannelse. Hun har mange års erfaring med børneteater som produktionsleder og administrator i bl.a. Teater Patrasket og Dansk Rakkerpak. Anne koordinerer teatrenes tilmeldinger og tilrettelægger programmet for afviklingen af festivalens forestillinger.

UBOT anno 2000: Eva Jørgensen, Henrik Steen Larsen og Sven Langhans. Foto: Mads Madsen

Kim E. Jensen, festivalassistent på deltid, har arbejdet professionelt i børneteaterverdenen siden 1978 og har været tilknyttet Teatercentrums festivalarbejde siden 1999. I forbindelse med den kommende festival i Herning tager han sig af tekniske og lokale-mæssige forhold og servicering af teaterfolk.

Malene Brandt, formidlingsmedarbejder på deltid, er uddannet i Teatervidenskab og formidling. Malene har i en årrække været studentermedhjælp på Teatercentrum og er nu projektansat som ansvarlig for festivalens PR samt for at skabe en portal for Den Røde Brochure i elektronisk version. Projektansættelsen rækker foreløbig frem til og med juni 2001.

Susanne Mouritzen tager sig af opdatering af Teatercentrums adressedatabase og andre vigtige interne funktioner. Susanne stopper på Teatercentrum den 1. januar for at påbegynde fuldtidsarbejde andetsteds, men deltager, hvis hun har mulighed for det, i

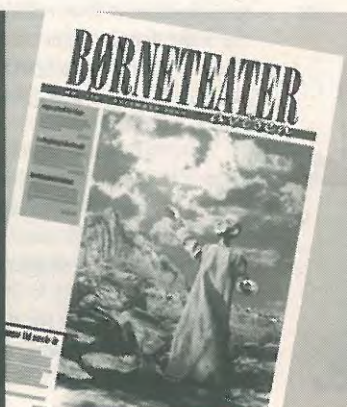
sekretariatet på festival 2001.

Bende Kallenbach, bogholder på deltid, kender børneteaterverdenen bl.a. fra en tidligere ansættelse i Teaterrådets sekretariat. Bende tager sig af regnskabs- og budgetvirksomhed på Teatercentrum. Hun sørger for teatrenes godtgørelser vedr. ophold på festivalen samt er festivalens kasseansvarlige.

Teatercentrum har til huse på Frederiksberg, hvorfra vi dagligt tager os af henvendelser vedr. refusion, praktiske spørgsmål vedr. arrangement af børneteater, bestilling af labels fra vores adressedatabase, bestilling af Den Røde Brochure og meget mere.

Vi har gennem længere tid haft problemer med vores telefonsystem, men nu har vi fået et nyt anlæg, som skulle kunne håndtere de mange daglige opkald. Teatercentrums **telefonnummer er fortsat 3530 4400**.

Med venlig hilsen
Teatercentrum

Abonnement på

Børneteateravisen i 2001

Avisen sendes gratis til skoler, institutioner og andre potentielle aftagere af børneteater, men det er også muligt at få et privat abonnement, sendt direkte til hjem-adressen.

Avisen udkommer fire gange om året, og i abonnementet indgår også Den Røde Brochure 2001-2002.

Pris: 98 kroner.

Den Røde Brochure

Det store katalog over de professionelle børneteaters repertoire og udbud. Udsendes i april måned 2001, men kan allerede bestilles nu. Den Røde Brochure 2000-2001 fås selvfølgelig stadig.

Pris: 10 kroner +
17 kroner i porto

Adresse:

Teatercentrum
Suomisvej 2,2
1927 Fr.berg C

Ring: tlf: 35 30 44 00

fax: 35 30 44 01

e-mail: info@teatercentrum.dk

Gironummer: 518-4673

Festival 2001

Hvert år siden 1971 har Teatercentrum været arrangør af årets største børne- og ungdomsteaterfestival et eller andet sted i Danmark. I år er turen så kommet til Herning, Holstebro, Ikast og Struer, der er værtskommuner for festival 2001.

Fra 29. april til 6. maj vil omkring 70 professionelle danske børneteatre invadere området og i løbet af ugen og weekenden spille op mod 500 forestillinger for områdets børn og voksne samt de mange tilreisende til weekendens store kulturelle amokrend.

For som vanligt er festivalen delt op i to dele. Hele ugen spiller teatrene for børnene rundt omkring på skoler, biblioteker og institutioner i de fire værtskommuner for så at slutte af med den store weekendfestival i Herning, hvortil alle er velkomne. Der er gratis adgang til samtlige forestillinger, og der vil være teater for alle aldersgrupper og i alle genrer, og festivalen er en enestående lejlighed til at tage dansk børneteater i nærmere øjensyn.

Det vil være muligt at forudbestille adgangskort til weekendens forestillinger fra 29. april 2001. Se de nærmere regler nedenfor - eller i næste nummer af Børneteateravisen, der udkommer i april.

Foreløbigt program:

- Søndag den 29.4: Officiel åbning for særligt inviterede i Herning Kongrescenter.
- Mandag-torsdag 30.4-3.5: Teatrene spiller i dagtimerne på institutioner og skoler rundt omkring i de fire værtskommuner
- Mandag-torsdag 30.4-3.5: Offentlige forestillinger om aftenen for forældre og børn/unge i de fire byer.

Festivaler i fremtiden

Selvom alle gode kræfter nu er sat ind på den store festival til næste år i Herning, arbejdes der sideløbende med at få festivalerne for de kommende år på plads. Sikker er det, at festivalen 2002 finder sted i Lyngby, og p.t. ser den mulige liste sådan ud:

2002: Lyngby
2003: Kolding
2004: Silkeborg
2005: Ringsted
2006: Hillerød

- Torsdag 3.5: Evt. internationale gæstespil om aftenen - mere herom i næste nummer af BTA.
- Fredag: 4.5: Arrangørkonference
- Fredag-søndag 4.-6.5: Festivalweekend i Herning med over 200 offentlige forestillinger

Indkvartering for arrangører og teaterinteresserede:

Kontakt Herning Turist- og Kongresbureau, Torvet 1A, 7400 Herning på tlf. 9627 2222,

fax 9627 2223,
www.herningtourist.dk,
email: mail@herningtourist.dk

De kan være behjælpelige med bookning af indkvartering.

Billetter og billetbestilling

Det er muligt at forudbestille billetter til festivalens weekend. Billetbestillingen åbner søndag den 29. april. Nærmere oplysninger om åbningstider og billettelefon følger i næste nummer af BTA.

Som hovedregel kan den enkelte bestille max. seks billetter til hver forestilling. Billetterne skal afhentes senest en halv time før den første forestilling, man har bestilt til - ellers bortfalder hele bestillingen.

Festivalprogrammet:

Program for festivalen findes i næste nummer af BTA, som udkommer medio april.

Mere information:

Kontakt Teatercentrum for mere information om festivalen på tlf. 35 30 44 00 eller via email: info@teatercentrum.dk

Se også Teatercentrums hjemmeside: www.teatercentrum.dk

Fællesrejse til festival 2001

For intet mindre end 20. gang arrangerer Bent Jeppesen og Helsingør Teater fællesrejse til årets børneteaterfestival. Der bliver fællestransport fra Københavnsområdet både torsdag og fredag og med hjemrejse søndag.

Der er indkvartering på hotellerne Scandic og Eyde og med i prisen er fest lørdag aften med underholdning.

Information om de enkelte rejsemoduler m.m. hos Helsingør Teater på tlf. 49 20 08 11 eller på e-post: teaterkontoret@helsingor-teater.dk.

Hurtig tilmelding tilrådes og bindende tilmelding skal ske inden 1. februar.

Foreløbigt tilmeldte teatre til festival 2001:

AnemoneTeatret	Svanen, dansk-tjekkisk dukketeater
BaggårdTeatret	Søholm Park Teatret
Balsamico Express	Team Teatret
Boomerang teatret	Teater 2 Tusind
Børneteateret Skægspire	Teater 83
Bådteatret	Teater Morgana
Carte Blanche	Teater Patrasket
Comedievognen	Teater Portamento
Corona Danseteater	Teater Refleksion
Dansk Rakkerpak	Teater Trekanten
Det fortællende teater	Teater Vestvolden
Det Lille Turnéteater	Teater Vision
Det Lille Verdens Teater	Teatergruppen Batida
Det Mindste Teater	Teatergruppen Mariehønen
Det Ripensiske Teaterselskab (DRT)	Teaterkompagniet
Dukketeatret Pin Pon	Teatertruppen Madam Bach S
Dukketeatret Svantevit	Teatertruppen Replikken
Egnsteatret Gruppe 38	Teatret Artibus
Egnsteatret Masken	Teatret Blå Fugl
Groteatret	Teatret Fair Play
Holbæk Egnsteater	Teatret Fyren og Flammen
Jako-Bole Teatret	Teatret Gadesjakket
Jakob Mendels Teater	Teatret Kimbri
Jytte Abildstrøms Teater	Teatret Lampe
Klixbüll Teater	Teatret Møllen
Loyal Shakespeare Company	Teatret Månegøgl
Mariposa Teatret	Teatret Om
Meridiano Teatret	Teatret på hjul
Mimeteatret	Teatret v. Hans Rønne
Mister Jones	Teatret Vandrefalken
Munin teatret	Teatret Vestenvinden
Musikteatergruppen Rivegildet	Teatret Vester 60
Musikteatret Undergrunden	Teatro Rio Rose c
Musiktheater Oyfn Veg	Theater La Balance
Neander	Theatret Thalías Tjenere
Nørregaard og Reiches Teater	Thy Teater
Odsherred Teater	Taastrup Teater
Randers Egnsteater	Vendsyssel Teater
Rasmussens Garderobeshow	Yana teatret
Svalegangens Dukketeater	

Manuskriptets skjulte ikoner

Seminar for teaterfolk med Vibeke Wrede

En analytisk gennemgang af en forestilling, et manuskript set ud fra instruktørens synsvinkel. Vibeke Wrede, sceneinstruktør var i mange år leder af instruktøruddannelsen ved Statens Teaterskole.

I 2000 ledede Vibeke Wrede kurset i

instruktion Det selvfølgelig bliver selvfølgelig på Odsherred Teaterskole. Kurset gentages i 2001.

Det er endnu ikke fastlagt, hvornår seminaret bliver placeret i festivalens løb, men det bliver fra kl. 13,30 til kl. 18,00

Arrangørkonference

Fredag den 4. maj 2001 fra kl. 9 til 16
i Herning Kongrescenter

Kære Publikum!
En invitation til dialog om samspillet mellem teater og arrangørens rolle!

Det er krav, teatret stiller til sig selv, men hvad ønsker arrangørerne egentlig?

I forbindelse med konferencen vil der indgå to teateroplevelser.

Arrangørkonferencen - der arrangeres af BørneTeater-Sammenslutningen (BTS) - foregår fredag den 4. maj i Herning Kongrescenter.

Pris for deltagelse:
kr. 400.

Yderligere oplysninger:
Tlf. 70 25 90 66 (BTS)

Tilmelding til
BørneTeater-Sammenslutningen
Suomisvej 2 2. sal
1927 Frederiksberg C
Fax: 70 25 90 67
e-mail: btsam@image.dk

- Teater skal underholde!
- Teater skal inspirere!
- Teater skal forny sig!

KUPON/ARRANGØRKONFERENCE 2001

Navn:

Adresse:

Postnr./by:

Repræsentant for:

Tlf. nr.:

I alt kr. _____ vedlægges ☐ pr. check eller pr. ☐ giro 421 5680

Udførligt program og tilmeldingskupon i næste nummer af Børneteateravisen i april 2001!

Ved Carsten Jensen

Er der en fremtid for dramatikken?

Det spørgsmål forsøges besvaret i 20 interessante indlæg fra en række danske teater- og filmfolk, dramatikere, anmeldere og andre mennesker. Og det er der kommet en tankevækkende bog ud af med en gevaldig spændvidde: »Det ville være godt, hvis man gad klassikerne«; Hvorfor har verden endnu set så få gode eksempler på interaktive fortællinger for voksne? »; »Drik ud med alle dem, der kan gøre teatret til netop sin kunstart«; »Der bliver simpelthen fortalt for mange historier for tiden. Og de fleste er for dårligt fortalt«; »Dramatikeren må skrive sit personlige materiale derud, hvor det på afgørende vis bliver sit eget«; »Man skal skrive for at give andre oplevelser«; »2022: Ludvig Holberg bliver opdaget af Hollywood. »Jeppe på Bjerget« får Oscar« - er blot nogle af de udsagn, der gør skriftet vældig interessant. Men noget svar får vi jo altså ikke...

»Fremtidens dramatik«. *Udgivet af Danske Dramatikeres Forbund. Kan rekvireres ved henvendelse til forbundet (tlf. 33 45 40 35).*

Teatrets iboende kraft

Den brasilianske teatermand Augusto Boal (f. 1931) har gennem årtier været kendt som en af teatrets meget politiserende fornyere. Han havde især sin storhedstid i 70'erne og starten af 80'erne, hvor hans ideer om de undertrykte teater faldt flot sammen med ungdomsoprør, venstreorienterede bevægelser og den gryende forståelse for problemerne i Den Tredje Verden.

Derfor kan nogle

af hans eksplicite ideer om at fremmane undertrykkelsens væsen i sindrige improvisationsmønstre også virke en anelse gammeldags i dag, men hans metoder, teknikker og øvelser er stadig brugbare også på et højt niveau.

Det nyeste udspil på dansk, »Lystens regnbue« ligger i naturlig forlængelse af DRAMA-udgivelserne »Spil! - øvelser og lege for skuespillere og medspillere« og »Stop! - det er magisk«, og er derfor heller ikke lige til at gå til for - man havde nær sagt ubevidste - begyndere.

Men kommer man godt igennem den teoretiske del, er der meget at hente i bogens anden del, nemlig de improvisationsteknikker m.m., som Boal bruger til at »frigøre teatrets iboende kraft«.

Augusto Boal: »Lystens regnbue - Boals metode for teater og terapi«. *Oversat af Niels Damkjær. 192 sider. Kr. 248. DRAMA*

Skemalagt dramatik

Så er det unægtelig mere målrettet dansk at gå igang med »Dramatik på spil«, der er et regelret studiehæfte til brug for dramatikundervisningen i gymnasiet, VUC og på hf - komplet med vejledninger, bekendtgørelser, eksamen og en opstilling af et helt undervis-

ningsårs forløb.

Det er ikke balstyrisk læsning, men forfatternes undervisningserfaringer og overblik gør, at bogen nærmest kan gøre det ud for et selvstudium for elever med dramatik på skemaet. Allehånde spørgsmål besvares i bogen.

Henrik Flygare, Annette Koldkjær Højlund, Henriette Ohrt og Poul Ægidius: »Dramatik på spil - studiehæfte til dramatikundervisningen«. 64 sider. Kr. 88. DRAMA.

Godt arbejde

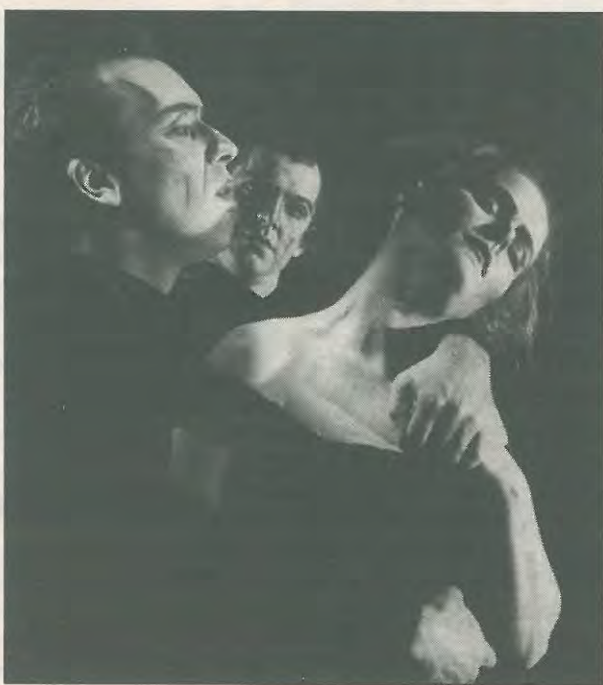
Ole Dan Larsens arbejdsbog til Shakespeare hører til gengæld til i den absolut specifikke ende af undervisningsskalaen, men hans introduktion til at arbejde med Shakespeares »En skærsommernatsdrøm« er eksemplarisk i sin legende tilgang til tekst, scenebilleder og relevante øvelser.

Vældig fint og instruktivt er det, at højresiderne består af (tilpassede) replikskifter i dansk oversættelse, mens venstresiderne består af lettilgængelige anvisninger, fortolkninger og øvelser. At det hele også er krydret med forestillingsfotos fra (især) engelske og danske opførelser gør det bare ekstra appetitligt at kaste sig over den gamle stykkeskrivers værk.

Arbejdsbogen er beregnet for skoleelever, amatørskuespillere m.fl., men er skam også en fornøjelse for os andre.

Ole Dan Larsen: »En skærsommernatsdrøm - arbejdsbog til Shakespeare«. 140 sider. Kr. 140. DRAMA.

Oberon, Titania og Puk i Aalborg Teaters opførelse i år

Nye STYKKER

Hanne Marie Svendsen: »Drømmen om byen«. Resultatet af et bestillingsarbejde fra DATS: Skriv et stort stykke, som beskriver livet i en moderne provinsby. Der skal være mange medvirkende og kvin-

der i de bærende roller. Forestillingen havde premiere hos Kalundborg Amatør Teater i marts måned. 85 sider. Kr. 148. DRAMA.

Bo Schiøler: »Dagens sensation«. En collage om kærlighed

og sladderpresse. 46 sider, inkl. noder. Kr. 68. DRAMA

Peter Ellegaard & Lis Brandtberg: »Fremmed«. Spil om forholdet mellem danske børn og indvandrerbørn. 39 sider. Kr. 68. DRAMA.

Nye BØGER

Teaterårbogens omslag er som vanligt tegnet af Claus Seidel, der i år har valgt Betty Nansen-forestillingen »København« m. bl.a. Søren Pilmar

Teater i Danmark

Der er da visse ting, der i deres uforanderlighed signalerer en vis form for stabilitet i en kaotisk verden. Her til hører efterhånden også det katalog over en forgangen teatersæson, der udsendes under titlen »Teater i Danmark«.

Her er sæson 1999-2000 blevet systematiseret i tekst og lister og stikord og registre og skyllet ned med et smukt sortiment af forestillingsbilleder.

Den nye ITI-årbog fylder omkring 200 sider med alfabetiseret gennemgang af teatrene og deres forestillinger. Omend man atter i år som de foregående kan konstatere, at en del teatre unddrager sig denne gode registrering. Herunder fortsat også en del børneteatre. Men så må de også finde sig i, at de bliver en større parentes i teaterhistorien end de måske er berettiget til.

Udover genkendelsens glæde og eventuelle ubehag ved de forestillinger, som årbogslæseren måtte have set i den beskrevne sæson, er den også den tilbagevendende ordbog over de mest brugte fagudtryk på engelsk, tysk, russisk, spansk og fransk på plads.

Der ligger som vanligt et stort indsamlings- og redigeringsarbejde bag, men da vi nu alligevel er inde på gentagelsernes overdrev, fremsættes gerne ønsket om også at se markante gæstespil fra udlandet i årbogen - tillige med en liste over sæsonens afdøde teaterfolk samt modtagere af de større teaterpriser. Den slags er også godt at have styr på i bogform.

Og så skal det da lige med, at årbogens fire indledende genreartikler er skrevet af henholdsvis Lise Garsdal (dansk drama og medieteater), Carsten Jensen (børneteater), Vibeke Wern (dans) og Steen John Christensen (opera)

»Teater i Danmark. ITI Årbog 1999-2000. Red. Heino Byrgesen og Jan G. Christiansen. ca. 200 sider, kr. 252,50 inkl. moms og porto.

Henvendelse: DITI/TU, Vesterbrogade 26,3, 1620 København V
el. via fax: 33 24 01 57 el. e-mail: dititu@image.dk

En dag i Hvidovre

Årets sidste showcase for refusionsgodkendelser har fundet sted

Af Carsten Jensen

i hver af de to byer.

En chance for talenterne og en pestilens for de talentløse.

Nogenlunde sådan ynder Refusionsudvalget at se sig selv og sit virke som vogtere af den attråede refusionsgodkendelse, der gør det ulig lettere for udstøttede teatergrupper både at sælge deres forestillinger og fremstå som professionelle og kvalitetsorienterede.

It's showcase-time

Nervøsiteten er til at få øje på, denne solbeskinnede dag i Hvidovre, hvor The Loyal Shakespeare Company er til eksamen med deres rablende absurdistiske udgave af Shakespeares »Kong Lear«. Teatergruppen er kendt for deres veloplagte og begavede skamferinger af de klassiske klassikere – forestillingerne »Hamlet«, »Roméo og Julie« og »MacBeth« er allerede inde i varmen – men her er der tale om en pige-trio, der vil gøre drengene i de tre øvrige af gruppens forestillinger kunsten efter.

Det går over stok og sten, og mange forklædninger og forvekslinger senere er Shakespeare en illusion fattigere og publikum en oplevelse rigere. Siden skal det vise det sig, at The Loyal Shakespeare Company får den attråede refusionsgodkendelse. Dog som de fleste andre med påtegninger fra det omhyggelige Refusionsudvalg.

Så er det den elskelige Carl Qvist Møllers tur. Børnene kender hans løgnehistorier fra tv og fra utallige arrangementer rundt om i landet. Han har hørt om det der med refusion og havde vist ikke rigtig tænkt over, om det var teater, han lavede. Det var det ikke – men sjovt var det. Dagens sidste indslag var en genganger i mere end én forstand. Mariposa Teatret har måttet stille op til showcase med hver eneste forestilling – også den sæson, hvor man som projektstøttemodtager normalt burde være fritaget herfor. Refusionsgodkendelsen har man dog hidtil fået hver gang – men med forestillingen »Flugt« var det en anden sag: Refusionsudvalget vendte tommelen ned sidste gang, og nu viser man så en revideret udgave af den soldaterhistorie, som de to medvirkende, Heine Ankerdal og Martin Ammundsen, har skrevet sammen med iscenesættelsen. Mikkel Høgsbro.

Frustrationerne hos sidstnævnte sidder helt uden på tøjet også efter forestillingen, hans mening om behovet for denne form for eksamen behøver man ikke at være i tvivl om. Men forestillingen FIK sin refusion i anden omgang.

Ved vejs ende

Til foråret følger de to absolut sidste showcases for det nuværende Refusionsudvalg, der samtidig er det første af slagsen siden ordningen blev etableret i 1997. Og efter sikre forlydender – vi har det faktisk fra formand Michael Ramløses egen mund – er udvalget ganske tilfredse med snart at være historie. Det er altid svært at være de første, hvor rutiner har skullet opfindes og vedligeholdes – og kritiske øjne fra miljøet har hvilet ganske tungt over udvalgets virke.

Flittige læsere af Børneteateravisen vil vide, at vi har fulgt Refusionsudvalget fra

Heine Ankerdal og Martin Ammundsen i Mariposas »Flugt« - fik refusion i andet forsøg

starten og lejlighedsvis overværet forestillinger på showcase. Og det har en gruppe kontrolkommissionærer fra BørneteaterSammenslutningen også hver gang – for at sikre, at der blev givet fair play til teatrene og deres forestillinger.

Refusionsudvalg og kontrolkommission har dog haft en udmærket dialog, og der har ikke været de store indvendinger over rådets afgørelser.

Blandt BørneteaterSammenslutningens medlemmer er der mange, der anser Refusionsudvalget som en unødvendig form for teaterpoliti, der burde afskaffes til fordel for de frie markeds kræfter; andre

Heidi Petersen, Pernille Lyck Christensen og Signe Allerup i Loyal Shakespeares »Kong Lear« - klavnede sig til refusion. Foto: Per Irgens

er tilfredse med en ordning, der forsøger at skille skæg fra snot – og enkelte mener sågar, at udvalget er alt for milde i deres syn på, hvad der er håndværksmæssigt forsvarligt – og dermed refusionsberettiget – børneteater.

Teater	Forestilling	Refusion
The Loyal Shakespeare Co.	Kong Lear	Ja
Carl Quist Møller	Løgnehistorier	Nej
Mariposa	Flugt	Ja
Boomerang-teatret	Når døden danser	Nej
Commedia Truppen	La Lira	Nej
Manden i midten	Turèll Sprogshow	Ja*
Teatret Sarah	En ensom kvinde	Nej

* Forestillingen blev efterfølgende rubriceret som en turnerende voksenteaterforestilling.

Derudover har Project D2 med forestillingen »Flugten fra JohnJohn« opnået refusionsgodkendelse

Næste showcases finder sted i weekenden 10.-11. februar 2001 i København og ugen efter 17.-18. februar i Århus, hvorefter de deltagende teatre får besked om afslag eller godkendelse – der i såfald gælder for resten af sæson 2000-2001 samt hele sæson 2001-2002 – senest 1. marts.

Søndag den 1. oktober havde Refusionsudvalg og håbefulde kandidater atter sat hinanden stævne i Hvidovre, hvor Teater Vestvolden lagde lokaler til årets næstsiste showcase. Lørdagen efter fulgte den sidste i Århus efter det indarbejdede mønster med en showcase

Repertoire NYT

Lampe på nettet

Teatret Lampe er gået i cyberspace og kan besøges på hjemmesiden: www.teatret-lampe.dk
Kontakt via mail: mail@teatret-lampe.dk

Navneskift og net-adresse

Det Lille Teaterkompagni skifter fra 1. januar navn til Teaterkompagniet – og dermed er teaterleder Hege Eugenie Toke tilbage med det teater hun i sin tid spillede med, inden hun for en årække drog til hjemlandet Norge.

Teatret kan fanges på internet-siden: www.teaterkompagniet.dk – og e-mail-adressen er: hege@teaterkompagniet.dk

Fra Bjørn til Blå Fugl

Gennem 20 år har Bjørneteateret været en del af dansk børneteater, men nu har Tom Nagel Rasmussen valgt at droppe teatret og hellige sig musikken. Han tager teatrets navn med sig, og derfor skifter teatret navn til Teater Blå Fugl.

Joan Præst Linde, der det seneste år har delt den kunstneriske lederpost i Bjørneteateret med Tom Nagel Rasmussen, fortsætter som leder, instruktør og spiller i samarbejde med spillerne Lina Henschel og Maja Linde. Christensen.

Teater Blå Fugl, der har fået nye lokaler i Kalundborg, vil fortsat være turnerende teater, men har på længere sigt ambitioner om også at spille stati-

onært i Kalundborg og blive en synlig del af byens kulturelle liv.

Teatret meddeler, at man især vil lægge vægt på at skabe et rum, hvor nye talenter kan få chance for at udfolde sig, det være sig skue-/dukkespilre, scenografer eller dukkemagere.

Teater Blå Fugl

Kordilgade 6, kælderens
440 Kalundborg
Tlf. 59 56 38 80
Fax 59 56 38 82
Mobil 40 25 16 65
e-mail: teaterblaafugl@kulturel.dk

Thorkild Demuths afskedssæson

Den første januar 2001 har Thorkild Demuths Teater repremiere på forestillingen »Musikkufferten«, der vil være på repertoire i sæson 2001-2002, som samtidig bliver teatrets afskedssæson.

Det er stadig musen Vicotor Victoria G. Rasmussen og den store musikkuffert, der har hovedrollerne i familieforestillingen for 3-6-årige og deres voksne.

Små Scener

KØBENHAVN OG OMEGN

ANEMONETEATRET
Suhmsgade 4
1125 Kbh. K
Billetlff.: 3332 2249

Når du ser et stjerneskrud
Anemoneteatret
Aldersgruppe: 4-12 år
Spilletidspunkt: Tirs.-ons. kl. 9.30 og 11, tors. kl. 11 og 14.15, fre. kl. 17, lør. kl. 13 og 15, søn. kl. 15
Spilleperiode: 23/11-23/12
Billetpris: 45 kr. for børn og institutioner

Petruskas Laksko
Anemoneteatret
Aldersgruppe: 3-7 år
Spilletidspunkt: Tirs.-tors. kl. 9.30 og 11, fre. kl. 17, lør. kl. 13 og 15, søn. kl. 15
Spilleperiode: 5/1-18/1
Billetpris: 45 kr. for børn og institutioner, 65 kr. for voksne

Den gode gamle rævehog
Anemone teatret
Aldersgruppe: 5-9 år
Spilletidspunkt: Tirs.-ons. kl. 9.30 og 11.00, tors. kl. 11.00 og 14.15, fre. kl. 17.00, lør. kl. 13.00 og 15.00, søn. kl. 15.00
Spilleperiode: 20/1-18/2
Billetpris: 45,- for børn og institutioner

Flammen
Anemone teatret
Aldersgruppe: 8-13 år
Spilletidspunkt: Tirs.-ons. kl. 9.30 og 11.00, tors. kl. 11.00 og 14.15, fre. kl. 17.00, lør. kl. 13.00 og 15.00, søn. kl. 15.00
Spilleperiode: 20-25/2
Billetpris: 45,- for børn og institutioner og 65,- for voksne

Dukkemin
Corona Danseteater
Aldersgruppe: 3-7 år
Spilletidspunkt: Tirs.-tors. kl. 9.30 og 11.00, fre. kl. 17.00, lør. kl. 13.00 og 15.00, søn. kl. 15.00
Spilleperiode: 27/2-18/3
Billetpris: 45,- for børn og institutioner og 65,- for voksne

Bølger i sandet
Teatret Månegegl
Aldersgruppe: Fra 1,5-4 år
Spilletidspunkt: Tirs.-tors. kl. 9.30 og 10.30, fre. kl. 16.00, lør. kl. 10.00 og 11.30, søn. kl. 11.30 og 13.00
Spilleperiode: 23/3-29/4
Billetpris: 45,- for børn og institutioner og 65,- for voksne

BÅDTEATRET
Nyhavn 16
1057 København K
Billetlff.: 3312 1460 el. Billet-Net 7015 6565

Menneske Meier – et folkestykke
Gæstespil med Teater Octopus
Aldersgruppe: Fra 14 år
Spilletidspunkt: Mandag – fredag kl. 20.00, lørdag kl. 17.00
Spilleperiode: 24/1-24/2
Billetpris: ARTE B-priser, 155 kr.

På Gyngende Grund
Bådteatret
Aldersgruppe: Fra 14 år
Spilletidspunkt: Mandag – fre-

dag kl. 20.00, lørdag kl. 17.00
Spilleperiode: 24/3-24/4
Billetpris: ARTE B-priser, 155 kr.

COMEDIEVOGNE'S BROSCENE
Griffenfeldsgade 7A
2200 Kbh. N
Billetlff.: 3536 6569 (12-15) el. BilletNet 7015 6565

The Christmas Edition
Charlotte Rasmussens Garderobeshow
Aldersgruppe: Fra 8 år
Spilletidspunkt: Man. – Lør. kl. 19, Søn. kl. 16
Spilleperiode: 8-17/12
Billetpris: Voksen 110 kr., unge u. 25 45 kr., gruppe o. 10 pers. 90 kr.

Paradiso
Comedievognen
Aldersgruppe: Fra 7 år
Spilletidspunkt: Ons. kl. 10 og 14, Tor. kl. 10 og 19, Fre. kl. 19, Lør. kl. 15 og 17, Søn. kl. 13.30 og 15.30
Spilleperiode: 4-14/1
Billetpris: Forestillinger i hverdagen inden kl. 16: 45 kr. pr. person., Forestillinger i hverdagen efter kl. 16 og weekend: Unge u. 25 år 45 kr., voksen 75 kr.

Fyrtojet
Fyren og Flammen
Aldersgruppe: Fra 6 år
Spilletidspunkt: Ring og hør nærmere
Spilleperiode: 19-25/2
Billetpris: 45 kr.

Sådan gik det til, da elefanten fik sin snabel
Jakob Mendels Teater
Aldersgruppe: Fra 6-10 år
Spilletidspunkt: Ring og hør nærmere
Spilleperiode: 2-4/4
Billetpris: 45 kr.

DET LILLE TEATER
Lavendelstræde 5-7
1462 København K
Billetlff.: 3312 2713

At få en engel til bords og en djævel i forenden
Det Lille Teater
Aldersgruppe: 3-6 år
Spilletidspunkt: Hverdag kl. 9.30 og 11, søn. kl. 13.30 og 15
Spilleperiode: 16/11-22/12
Billetpris: Hverdag løssalg 50 kr., grupper 45 kr., søndag ARTE prisgruppe D

På en lille gren
Det Lille Teater
Aldersgruppe: Fra 2 år
Spilletidspunkt: Hverdag kl. 9.30 og 10.45, søndage kl. 14.30 og 15.30
Spilleperiode: 23/1-29/4
Billetpris: Løssalg 50 kr., grupper 45 kr., søndage Arteordning gruppe D

FOLKETEATRET
Nørregade 39
1165 København K
Billetlff.: 3312 1845 – grupper 33 93 96 93
Man.-fre. kl. 12-19, lør. kl. 12-16

Nøddebo Præstegård
Folketeatret
Aldersgruppe: Fra 5 år
Spilletidspunkt: Ons.-fre. kl. 18, lør.-søn. kl. 14 og 17
Spilleperiode: 25/11-31/12
Billetpris: Fra 75-230 kr., unge u. 25 år fra 45-155 kr.

Skatteøen
Folketeatret
Aldersgruppe: Fra 7 år
Spilletidspunkt: Tirs.-fre. kl. 19, lør. kl. 14 og 18, søn. kl. 14
Spilleperiode: 27/1-medio april
Billetpris: Fra 95-250 kr., unge u. 25 år fra 65-175 kr.

ISHØJ TEATER
Brentedalen 8
2635 Ishøj
Billetlff.: 4373 6098

Nissernes juleaften
Ishøj Teater
Aldersgruppe: Fra 3-10 år
Spilletidspunkt: Man.-fre. kl. 9.15, 10.40, 12.10, 13.40
Spilleperiode: 15-23/12
Billetpris: Oplyses på tlf. 4373

6098

Trolden og Prinsessen
Ishøj Teater
Aldersgruppe: 3-10 år
Spilletidspunkt: Man.-fre. kl. 9.30, 11.30, 13.25
Spilleperiode: 26/1-7/5
Billetpris: Oplyses på tlf. 4373 6098

JYTTE ABILDSTRØMS TEATER
Riddersalen
Allégade 7-9
2000 Frederiksberg
Billetlff.: 3887 1819

De underjordiske
Jytte Abildstrøms Teater
Aldersgruppe: Fra 6 år
Spilletidspunkt: Tors.-fre. kl. 18.30, lør.-søn. kl. 13 og 16, skoleforestillinger ons.-fre. kl. 10.15
Spilleperiode: 24/11-21/12
Billetpris: Arte A, B, og C-priser

På Gyngende Grund - Jubileumsforestilling (Jytte Abildstrøm 30 år på Ridder-salen)
Jytte Abildstrøms Teater
Aldersgruppe: 6-90 år
Spilletidspunkt: Mandag-fredag kl. 20, lørdag kl. 16.30, Ekstra: 24. februar, 10. og 24. marts kl. 20.00
Spilleperiode: Fra 20/2-29/3
Billetpris: Arte A, B og C-priser
Magstræde 14, 4. Sal
København
Billetlff.: 3315 1012 eller Billet-Net 7015 6565

Mac'n Beth
London Toast Theatre
Aldersgruppe: Fra 13 år
Spilletidspunkt: Man.-fre. kl. 20, lør. kl. 17
Spilleperiode: 23/3-27/4
Billetpris: 90-155 kr.

TEATER VESTVOLDEN
Høvedstestvej 47-49
2650 Hvidovre
Billetlff.: 3677 2300 man.-fre. ml. 10-14

Ej blot til Lysthus
Teater Vestvolden
Aldersgruppe: Familieforestilling fra 10 år
Spilletidspunkt: Tirs.-Fre. kl. 19.30, lør.-søn. kl. 15. Forestillingen varer 2. time.
Spilleperiode: 19/1-11/2
Billetpris: 120 kr., unge u. 25 år 55 kr. alle ARTE/DT-rabatordninger

TEATRET ZEPPELIN
Valdemarsgade 15
1665 København V
Billetlff.: 3322 0478

Verden bag væggen
Teatret Zeppelin
Aldersgruppe: Familieforestilling fra 7 år
Spilletidspunkt: Ons.-fre. kl. 19, lør.-søn. kl. 15, skoleforestillinger tirs. kl. 10
Spilleperiode: 4/3-8/4
Billetpris: Voksen 120 kr., unge u. 25 år 55 kr., skoleforestillinger 45 kr.

TIVOLI
Glassalen
Vesterbrogade 3
Billetlff.: 3315 1012 el. Billet-Net 7015 6565

Spaced Out - Crazy Christmas Cabaret
London Toast Theatre
Aldersgruppe: Fra 13 år
Spilletidspunkt: Man.-fre. kl. 19.30, lør. kl. 15 og 19.30
Spilleperiode: 14/11-30/12
Billetpris: Fra 65-240 kr. inkl. gratis adgang gennem Tivolis julemarked

TAASTRUP TEATER
Kjeld Abells Plads
2630 Taastrup
Billetlff.: 4352 1769

Og det skete i de dage....
Taastrup Teater
Aldersgruppe: 4-10 år - med familie
Spilletidspunkt: Man.-tirs. kl. 9.30, 11.00, ons.-fre. kl. 9.30, 11.00 og 18.30, lør.-søn. kl. 14.00 og 16.00
Spilleperiode: 29/11-17/12
Billetpris: 195 kr., 155 kr., 110

Teatro Rio Rose: Se mig - kan ses i bl.a. Haderslev. Foto: Jakob Dall

kr., unge under 26 år 30 kr.

Cassius og Floridor
Taastrup Teater
Aldersgruppe: 4-10 år med familie
Spilletidspunkt: Man.-fre. kl. 9.30, 11.00 og 18.30, lør.-søn. kl. 14.00, d. 10. og 11. april kun kl. 16.00, d. 12. april kun kl. 14, d. 13. april ingen forestilling.
Spilleperiode: 24/3-15/4
Billetpris: 60 kr., unge under 25 år 30 kr.

ZANGENBERGS TEATER
Bernstoffsgade 7
Tivoli
1577 København V
Billetlff.: 3314 5005

Julemandens hemmelighed
Zangenbergs Teater
Aldersgruppe: 4-10 år
Spilletidspunkt: Man. og tors. kl. 11 og 14, tirs., ons., fre., kl. 9.30 og 11
Spilleperiode: 27/11-22/12
Billetpris: Voksne 60 kr., unge u. 26 år 45 kr., Institutioner Kbh. kommune 22,50 kr., øvrige institutioner 45 kr.

Leonardo og superhelten
Zangenbergs Teater
Aldersgruppe: 4-10 år
Spilletidspunkt: Uge 5,6,10,11,12,13: Man. og tors. kl. 11 og 14, tirs., ons., fre., kl. 9.30 og 11, Uge 7,8,9: tirs.-ons. kl. 9.30 og 11, tors. kl. 14 og 17, fre. kl. 11 og 17, lør. kl. 13 og 15, søn. kl. 15
Spilleperiode: 29/1-27/3
Billetpris: Voksne 60 kr., unge u. 26 år 45 kr., Institutioner Kbh. kommune 22,50 kr., øvrige institutioner 45 kr.

SJÆLLAND OG ØERNE

EGNSTEATRET MASKEN
Scene 2
Dronningensgade 10
4800 Nykøbing Falster
Billetlff.: 5485 78881 (fra 1.1.2001 5488 6699)

Min modige mor
Egnsteatret Masken
Aldersgruppe: Fra 14 år
Spilletidspunkt: Tirs. og ons. kl. 10.30, tors. og fre. kl. 19.30
Spilleperiode: 1/3-23/3
Billetpris: Voksen 70 kr., børn 45 kr.

HOLBÆK EGNSTEATER
Vimmelskæft 27
4300 Holbæk
Billetlff.: 59444510
Man.-fre. kl. 14-17, lør. kl. 12-15

Når det regner
Holbæk Egnsteater
Aldersgruppe: 1 1/2-4 år
Spilletidspunkt: Ring og hør nærmere
Spilleperiode: 20/2-3/3
Billetpris: 30 kr.

Den forelskede slikautomat
Holbæk Egnsteater
Aldersgruppe: 5-99 år
Spilletidspunkt: Ring og hør nærmere
Spilleperiode: 15/1-3/2
Billetpris: 65 kr., børn 45 kr.

Den Lille Prins
Holbæk Egnsteater
Aldersgruppe: 10-99 år
Spilletidspunkt: 24/4 kl. 19.30, 25/2 kl. 15
Spilleperiode: 24/2-31/3
Premiere den 24/4

MASKENS HUS
Skolegade 16
4800 Nykøbing F
Billetlff.: 5485 7881 (fra 1.1.2001 5488 6699)

Det underste land
Egnsteatret Masken
Aldersgruppe: 5-11 år
Spilletidspunkt: Tirs.-fre. kl. 9 og 11, lør. kl. 14
Spilleperiode: 25/11-22/12
Billetpris: 45 kr.

VORDINGBORG TEATER
Chr. Richardtsvej 45
4760 Vordingborg
Billetlff.: 5534 0119

December Nights
Cantabile 2
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 1/12, 8/12, 15/12 kl. 20
Spilleperiode: 1/12-15/12
Billetpris: 50 kr.
Elever og lærere fra "School of Stage Arts" smat gæstespilere opfører større og mindre forestillinger i en art teater-café.

FYN

BAGGÅRD TEATRET / ROTTEFÆLDEN
Caroline Amalievej 26
5700 Svendborg
Billetlff.: 6221 4043

Irene Holm
Anne Marie Helger
Spilletidspunkt: Kl. 19.30
Spilleperiode: 25/1
Billetpris: Ring og hør nærmere tlf. 62214043

Killer Joe
Svalegangen
Aldersgruppe: Fra 14 år
Spilletidspunkt: Kl. 19.30
Spilleperiode: 8-9/2
Billetpris: Ring og hør nærmere tlf. 62214043

Den barmhjertige samaritan
Baggård Teatret
Aldersgruppe: Fra 8 år
Spilletidspunkt: Kl. 10, Aftenforestillinger kl. 19.30 den 23/3, 5/4, 6/4
Spilleperiode: 23/3-7/4
Billetpris: Ring og hør nærmere tlf. 62214043

GRAND
Benediktsgade 46
5000 Odense C
Billetlff.: 66178661

Hvor tanker fødes
Mimeteatret
Aldersgruppe: Fra 13 år
Spilletidspunkt: Se dagspressen
Spilleperiode: 20/3-11/4
Billetpris: 90 kr., børn 60 kr.

SKAGSPIRE
Teaterhuset
Filosofgangen 19
5000 Odense C
Billetlff.: 66113106
Kl. 9-15

Prinsesse Guldbold
Den Ny Opera

Aldersgruppe: 6-10 år
Spilletidspunkt: Man.-tirs. kl. 10, søn. kl. 14.30
Spilleperiode: 21-23/1
Billetpris: 45 kr., børn kr. 25

Fyrtojet
Musikteatret Undergrunden
Aldersgruppe: 4-9 år
Spilletidspunkt: Man.- tirs. kl. 9.30 og 11, søn. kl. 14.30
Spilleperiode: 28-30/1
Billetpris: 45 kr., børn kr. 25 kr.

Dukkemin
Corona Danseteater
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: Man., tirs. og tors. kl. 9.30 og 11, ons. kl. 10 og 13.30, søn. kl. 14.30
Spilleperiode: 4-15/2
Billetpris: 45 kr., børn kr. 25 kr.

Frø og Tudse
Børneteateret Skægspire
Aldersgruppe: 4-8 år
Spilletidspunkt: 18/2, 20/2, 22/2, 25/2 kl. 14.30, 19/2, 21/2, 23/2, 2/3 kl. 10, 26/2, 27/2, 1/3 kl. 9.30 og 11, 28/2 kl. 10 og 13.30
Spilleperiode: 18/2-2/3
Billetpris: 45 kr., børn kr. 25 kr.

Brorman og Bella
Børneteateret Skægspire
Aldersgruppe: 1,5-4 år
Spilletidspunkt: Man.-tors. kl. 9.30 og 10.45, fre. kl. 10, søn. kl. 14.30
Spilleperiode: 8/3-30/3
Billetpris: 45 kr., børn kr. 25 kr.

Kan du høre græsset gro?
Teater Cresendo
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: Man.-tirs. kl. 9.30 og 11, søn. kl. 14.30
Spilleperiode: 1/4-3/4
Billetpris: 45 kr., børn kr. 25 kr.

TEATRET GADESJAKKET
Teaterhuset
Filosofgangen 19
5000 Odense C
Billetlff.: 6614 4021

Flodhesten og andre heste
Teatret Gadesjakket
Aldersgruppe: 4-8 år
Spilletidspunkt: Tir.- fre. kl. 9.30 og 10.30, lør.-søn. kl. 15.
Spilleperiode: 5-18/2
Billetpris: Løssalg 50 kr., børn 30 kr.

Sigurd Dragedræber
Teatret Gadesjakket
Aldersgruppe: 7-11 år
Spilletidspunkt: Tir.- fre. kl. 10, tors. kl. 14, lør.-søn. kl. 15.
Spilleperiode: 23/3-28/4
Billetpris: Løssalg 50 kr., børn 30 kr.

ÅRHUS OG OMEGN

AUKTIONSSCENEN
Mejlgade 45
8000 Århus C
Billetlff.: 8613 5311
Man.-tors. kl. 9-15, fre. kl. 9-14

Hamlet
Det lille Turnéteater
Aldersgruppe: Forbudt for børn under 13 år
Spilletidspunkt: Ons. og tors.

kl. 9.30 og 12, fre. kl. 9.30, lør. kl. 14
Spilleperiode: 13-16/12
Billetpris: 50 kr., unge u. 18 år 25 kr.

Hans og Grete
Gruppe 38
Aldersgruppe: Forbudt for børn under 6 år
Spilletidspunkt: Ons. kl. 10 og 14, tors. kl. 10 og 17, fre. kl. 10, lør. kl. 14
Spilleperiode: 17-20/1
Billetpris: 50 kr., unge u. 18 år 25 kr.

Se mig!
Teatro Rio Rose og Bådteatret
Aldersgruppe: Forbudt for børn under 4 år
Spilletidspunkt: Ons.-tors. kl. 10 og 14, fre. kl. 10 og 17, lør. kl. 14
Spilleperiode: 31/1-3/2
Billetpris: Voksen 50 kr., unge u. 18 år 25 kr.

En lille sonate
Gruppe 38
Aldersgruppe: Forbudt for børn under 6 år
Spilletidspunkt: Ons. kl. 10 og 14, tors. kl. 10 og 17, fre. kl. 10, lør. kl. 14
Spilleperiode: 14-17/3
Billetpris: 50 kr., unge u. 18 år 25 kr.

Prinsen og tjeneren
Teater Refleksion
Aldersgruppe: Forbudt for børn under 4 år
Spilletidspunkt: 29/3 kl. 19 (premiere), 31/3 kl. 15, 1/4 kl. 15, 2-6/4 kl. 9.30 og 11, 7-8/4 kl. 15
Spilleperiode: 29/3-8/4
Billetpris: 50 kr., unge u. 18 år 25 kr.

GELLERUPSCENEN
Gudrunsvvej 78
8220 Brabrand
Billetlff.: 8625 0366
Man.-fre. kl. 12-16

Cirkus med hjertet
Cirkus Krone
Aldersgruppe: 2-100 år
Spilletidspunkt: Tirs.-fre. kl. 10 og 14.30, lør. kl. 13.30 og 16
Spilleperiode: 6-10/2
Billetpris: 40 kr.

Josph and The Amazing Technicolor Dreamcoat
Gellerupscenen
Aldersgruppe: 7-100 år
Spilletidspunkt: Tirs.-fre. kl. 19.30, lør.-søn. kl. 15
Spilleperiode: 23/2-11/3
Billetpris: 100 kr., unge u. 25 år 75 kr., børn u. 15 år 50 kr.

BØRNETEATRET FILUREN
Musikhuset Aarhus
Thomas Jensens Allé
8000 Århus C
Billetlff.: 8931 8210

Den 4. konge
Børneteateret Filuren
Aldersgruppe: Fra 5 år
Spilletidspunkt: Tirs.- fre. kl. 15.30 og 17.30, lør. kl. 11.30 og 13.30. Ret til ændringer forbeholdes.
Spilleperiode: 27/1-10/3
Billetpris: 60 kr., grupperabat 35 kr.

SVALEGANGEN
Rosenkrantzgade 21
Postbox 5083
8100 Århus C
Billetlff.: 8613 8866
Man.-fre. kl. 16-20, lør. kl. 13-16

Voksne Damer – fortælleforestilling
Svalegangen
Aldersgruppe: Unge-voksne
Spilletidspunkt: Kl. 20
Spilleperiode: 15/1-17/1
Billetpris: 60 kr.

Killer Joe
Svalegangen
Aldersgruppe: Unge-voksne
Spilletidspunkt: Tirs.-fre. kl. 20, lør. kl. 16
Spilleperiode: 23/1-2/2
Billetpris: Løssalg 120 kr., unge kr. 60 kr., abonnementsbillet 80 kr., billet m. rabatkupon 100 kr.

Osvald
Svalegangen
Aldersgruppe: Unge-voksne
Spilletidspunkt: Tirs.-fre. kl. 20, lør. kl. 16
Spilleperiode: 8-17/2
Billetpris: Løssalg 110 kr., abonnement 70 kr., ung 50 kr., billet m. rabatkupon 90 kr.

Drømmenes torv
Svalegangen
Aldersgruppe: Unge-voksne
Spilletidspunkt: Kl. 20
Spilleperiode: 19/2 og 19/3
Billetpris: 60 kr.

Shubi-danerne
Svalegangen
Aldersgruppe: Unge-voksne
Spilletidspunkt: Tirs.-fre. kl. 20, lør. kl. 16
Spilleperiode: 20/2-24/2
Billetpris: Løssalg 110 kr., abonnement 70 kr., ung 50 kr., billet m. rabatkupon 90 kr.

Balladen om Hester
Svalegangen
Aldersgruppe: Unge-voksne
Spilletidspunkt: Tirs.-fre. kl. 20, lør. kl. 16
Spilleperiode: 2/3-7/4 - premiere 2/3
Billetpris: Løssalg 120 kr., abonnement 80 kr., ung 60 kr., billet m. rabatkupon 100 kr.

Prinsessen med de snævede knæ
Svalegangens Dukketeater
Aldersgruppe: Fra 8 år - og voksne
Spilletidspunkt: 10/3 kl. 20, øvrige datoer kl. 14
Spilleperiode: 10/3 (premiere), 17/3, 24/3, 31/3
Billetpris: Løssalg voksne 60 kr., børn 30 kr., abonnements-billet 30 kr.

ØVRIGE JYLLAND

HADERSLEV KATEDRAL-SKOLE
Christiansfeldtvej
6100 Haderslev
Billettf: 7452 6679

Killer Joe
Svalegangen
Aldersgruppe: Fra 14 år
Spilletidspunkt: Kl. 20.00
Spilleperiode: 5/3
Billetpris: Voksen 90 kr. og børn 45 kr.

JOMFRU ANE TEATRET
Jomfru Ane gade 14
9000 Aalborg
Billettf: 9811 1666

Den uartige Caroline
Teatret Lampe
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: Man.-fre. kl. 9.30 og kl. 11, lør. den 13/1 kl. 14
Spilleperiode: 8/1-19/2
Billetpris: Børneabonnement (3 forestillinger) 66 kr., løssalg 40 kr. pr. person

Englesyn
Jomfru Ane Teatret
Aldersgruppe: Unge-voksne
Spilletidspunkt: Tirs.-fre. kl. 20, lør. kl. 16
Spilleperiode: 14/1-10/2
Billetpris: 115 kr., unge under 26 år 55 kr.

Killer Joe
Svalegangen
Aldersgruppe: Unge-voksne
Spilletidspunkt: Kl. 20
Spilleperiode: 21-22/2
Billetpris: Løssalg 115 kr., unge under 26 år 55 kr.

Menneskesøn
Jomfru Ane Teatret
Aldersgruppe: Unge-voksne
Spilletidspunkt: Tirs.-fre. kl. 20, lør. kl. 16
Spilleperiode: 25/3-21/4
Billetpris: Løssalg 115 kr., unge under 26 år 55 kr.

Teaterslagteren
20th Century Ghost
Aldersgruppe: Unge-voksne
Spilletidspunkt: Kl. 16
Spilleperiode: 28/4

Billetpris: Løssalg 115 kr., unge under 26 år 55 kr.

Den lille prins
Teater Trekanten
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: Man.-fre. kl. 9.30 og kl. 11, 28/4 kl. 14
Spilleperiode: 23-28/4 og 7-10/5
Billetpris: Børneabonnement (3 forestillinger) 66 kr., løssalg 40 kr. pr. person

Forvandlingens dans
Dansegruppen Lumière
Aldersgruppe: Unge-voksne
Spilletidspunkt: Se dagspres-sen
Spilleperiode: 11/5-19/5

JAKO-BOLE TEATRET
Danmarksgade 19
9000 Aalborg
Billettf: 98127833 hverdag ml. kl. 9-15

-18 grader jul
Jako-Bole Teatret
Aldersgruppe: Fra 4 år
Spilletidspunkt: Ring og hør nærmere tlf. 98127833
Spilleperiode: 20/11-22/12
Billetpris: 40 kr.

Sådan - eller hvordan elefanten fik sin snabel
Jakob Mendels Teater
Aldersgruppe: 8-12 år
Spilletidspunkt: Ring og hør nærmere tlf. 98127833
Spilletidspunkt: 10-13/1
Billetpris: 40 kr.

Hamlet
Det lille Turnéteater
Aldersgruppe: Fra 13 år
Spilletidspunkt: Ring og hør nærmere tlf. 98127833
Spilleperiode: 15/1-17/1
Billetpris: 40 kr.

Nat og dag
Jako-Bole Teatret og Teater 83
Aldersgruppe: 1,5-4 år
Spilletidspunkt: Ring og hør nærmere tlf. 98127833
Spilleperiode: 15/1-23/2
Billetpris: 40 kr.

Djævlens tre guldhår
Svanen - Dansk/tjekisk duk-keteater
Aldersgruppe: 4-8 år
Spilletidspunkt: Kl. 13.30
Spilleperiode: 20/2
Billetpris: 40 kr.

Ophelias Skyggeteater
Teatret Fair Play
Aldersgruppe: 5-9 år
Spilletidspunkt: Kl. 13.30
Spilleperiode: 22/2
Billetpris: 40 kr.

Gro
Groteatret
Aldersgruppe: 1,5-4 år
Spilletidspunkt: Ring og hør nærmere tlf. 98127833
Spilleperiode: 28/2-11/3
Billetpris: 40 kr.

London Toast Teatre: Spaced out kan bl.a. ses i Tivoli. Foto: Peter Krasilnikoff

Taskenspillerne
Teatret Fair Play og Jako-Bole Teatret
Aldersgruppe: Fra 12 år
Spilletidspunkt: Ring og hør nærmere tlf. 98127833
Spilleperiode: 12/3-7/4
Billetpris: 40 kr.

Engletorvet
Limfjordsteatret
Aldersgruppe: 8-12 år
Spilletidspunkt: Ring og hør nærmere tlf. 98127833
Spilleperiode: 28-31/3
Billetpris: 40 kr.

Merlin
Vendsyssel Teater
Aldersgruppe: 4-8 år
Spilletidspunkt: Ring og hør nærmere tlf. 98127833
Spilleperiode: 17-29/4
Billetpris: 40 kr.

MUSIKTEATRET VEJLE
Vedelsgade 25
7100 Vejle
Billettf: 7583 6600
Man.-fre. Kl. 13-17

Den lille prins
Teater Trekanten
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: Man.-fre. kl. 10 og kl. 11.15, lør. kl. 12 og kl. 14
Spilleperiode: 26-31/3
Billetpris: 50 kr.

RANDERS EGNSTEATER VÆRKSTEDET
Mariagervej 10
8900 Randers
Billettf: 8710 1900

Grantræet - juleforestilling
Randers Egnsteater
Aldersgruppe: Fra 4 år
Spilletidspunkt: Tors. kl. 19, fre. kl. 17 og 19, lør. kl. 14 og 16
Spilleperiode: 1-22/12
Billetpris: 50 kr.

Ild - Drømmenes land
Meridiano Teatret
Aldersgruppe: Voksenforestilling
Spilletidspunkt: Kl. 20
Spilleperiode: 11/1
Billetpris: 80 kr., unge u. 25 år 50 kr.

Ophelias skyggeteater
Teatret Fair Play
Aldersgruppe: 5-9 år og deres forældre
Spilletidspunkt: Tors. kl. 19, lør. kl. 14 og 16
Spilleperiode: 18/1 og 20/1
Billetpris: 50 kr.

Et hundeliv
Vestenvinden
Aldersgruppe: Voksenforestilling
Spilletidspunkt: Kl. 20
Spilleperiode: 25/1
Billetpris: 80 kr., unge u. 25 år 50 kr.

Balladen om Marjan og Rolf
Gruppe 38
Aldersgruppe: Fra 8 år
Spilletidspunkt: Kl. 14
Spilleperiode: 27/1
Billetpris: 50 kr.

Romeo og Julie
The Loyal Shakespeare Company
Aldersgruppe: Voksenforestilling
Spilletidspunkt: Kl. 20
Spilleperiode: 22/2
Billetpris: 80 kr., unge u. 25 år 50 kr.

Dukkemin
Corona Danseteater
Aldersgruppe: 3-8 år og deres forældre
Spilletidspunkt: Kl. 14 og 16
Spilleperiode: 24/2
Billetpris: 50 kr.

Pigen og Dragen
Randers Egnsteater
Aldersgruppe: 3-8 år og deres forældre
Spilletidspunkt: Tors.-fre. kl. 19, lør. kl. 14 og 16
Spilleperiode: 8-10/3
Billetpris: 50 kr.

Hamlet
The Loyal Shakespeare Company
Aldersgruppe: Voksenforestilling
Spilletidspunkt: Kl. 20
Spilleperiode: 15/3
Billetpris: 80 kr., unge u. 25 år 50 kr.

Spilleperiode: 11/1
Billetpris: Voksen 105 kr., unge u. 25 år 50 kr. Mulighed for grupperabat og abonnement
Forestillingen foregår på tjekisk og engelsk

Irene Holm
A/M Helger Holding
Spilletidspunkt: Kl. 13 og 19.30
Spilleperiode: 17/1
Billetpris: Voksen 105 kr., unge u. 25 år 50 kr. Mulighed for grupperabat og abonnement

Folk på komedie
Teatret Møllen
Spilletidspunkt: Kl. 19.30
Spilleperiode: 22/1
Billetpris: Voksen 105 kr., unge u. 25 år 50 kr. Mulighed for grupperabat og abonnement

Tristan og Isolde
Teams Børneteater
Aldersgruppe: Fra 8 år
Spilletidspunkt: Tirs.-tors. kl. 19.30, tors. også kl. 12
Spilleperiode: 6-8/2
Billetpris: Voksen 75 kr., unge u. 25 år 40 kr.

Den luft andre indåndet
Teater Mungo Park
Spilletidspunkt: Kl. 19.30
Spilleperiode: 6/3
Billetpris: Voksen 105 kr., unge u. 25 år 50 kr. Mulighed for grupperabat og abonnement

Killer Joe
Svalegangen
Spilletidspunkt: Kl. 19.30
Spilleperiode: 13/3
Billetpris: Voksen 105 kr., unge u. 25 år 50 kr. Mulighed for grupperabat og abonnement

Gulerødder vokser ikke på træer
Teams Børneteater
Aldersgruppe: 4-8 år
Spilletidspunkt: Man.-fre. kl. 10 og kl. 12, lør. kl. 11
Spilleperiode: 26/3-7/4
Billetpris: Voksen 75 kr., unge u. 25 år 40 kr.

Lennie og George
Teatret Møllen
Spilletidspunkt: Kl. 19.30
Spilleperiode: 5/4
Billetpris: Voksen 105 kr., unge u. 25 år 50 kr. Mulighed for grupperabat og abonnement

Herning Revy - Herning Lufthavn t/r
Team Teatret
Spilletidspunkt: Tirs.-fre. kl. 19.30
Spilleperiode: 22/5-8/6
Billetpris: Voksen 105 kr., unge u. 25 år 50 kr. Mulighed for grupperabat og abonnement

TEATRET MØLLEN
Møllepladsen 4
6100 Haderslev
Billettf: 7452 6679

Folk på Komedie
Teatret Møllen
Aldersgruppe: Fra 14 år

Spilletidspunkt: Onsdag d. 13., torsdag d. 14. fredag d. 15., mandag d. 18., tirsdag d. 19., onsdag d. 20. - Alle dage kl. 20.00
Spilleperiode: 13-20/12
Billetpris: Voksen 90 kr., unge u. 25 år 45 kr.

Telefonbogens hemmelighed
Abstrakteater
Aldersgruppe: Fra 14 år
Spilletidspunkt: Kl. 20.00
Spilleperiode: 10-11/1
Billetpris: Voksen 90 kr., unge u. 25 år 45 kr.

Se mig!
Teatro Rio Rose
Aldersgruppe: 4-10 år
Spilletidspunkt: kl. 11.00
Spilleperiode: 20/1
Billetpris: Børn og voksne 20,- kr.

Folk på Komedie
Teatret Møllen
Aldersgruppe: Fra 14 år
Spilletidspunkt: Man. d. 29.01, tirs. d. 30.01, ons. d. 31.01, tors. d. 01.02, fre. d. 02.02. - Alle dage kl. 20.00
Spilleperiode: 29/1-2/2
Billetpris: Voksen 90 kr., unge u. 25 år 45 kr.

Ladies in The Dark
M. Sonja Kehler og Hanne Meulengrath
Aldersgruppe: Fra 14 år
Spilletidspunkt: Kl. 20.00
Spilleperiode: 14-15/2
Billetpris: Voksen 90 kr., unge u. 25 år 45 kr.

Sandheden og søhesten
Randers Egnsteater
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: Kl. 11.00
Spilleperiode: 10/3
Billetpris: Børn og voksne 20,- kr.

Den luft andre indåndet
Teater Mungo Park
Aldersgruppe: Fra 14 år
Spilletidspunkt: Kl. 20.00
Spilleperiode: 13/3
Billetpris: Voksen 90 kr., unge u. 25 år 45 kr.

Paradistræet
Randers Egnsteater
Aldersgruppe: 1,5-4 år
Spilletidspunkt: Kl. 11.00
Spilleperiode: 24/3
Billetpris: Børn og voksne 20 kr.

Lennie og George
Teatret Møllen
Aldersgruppe: Fra 10 år
Spilletidspunkt: Man. d. 26.03, tirs. d. 27.03, ons. d. 28.03, tors. d. 29.03 og fre. d. 30.03 - alle dage kl. 20.00
Spilleperiode: 26-30/3
Billetpris: Voksen 90 kr., unge u. 25 år 45 kr.

Tal det er så mørkt
Odsherred Teatercenter
Aldersgruppe: Fra 14 år
Spilletidspunkt: kl. 20.00
Spilleperiode: 4-5/4
Billetpris: Voksen 90 kr., unge u. 25 år 45 kr.

PARADISO

For 7 - 11 årige og voksne
4. - 14. jan. på Comedieovngnens Broscene

"Akrobatisk leg og skuespilteknologisk show, der skal opleves"

Bill: 35 36 65 69 og via Billetnet

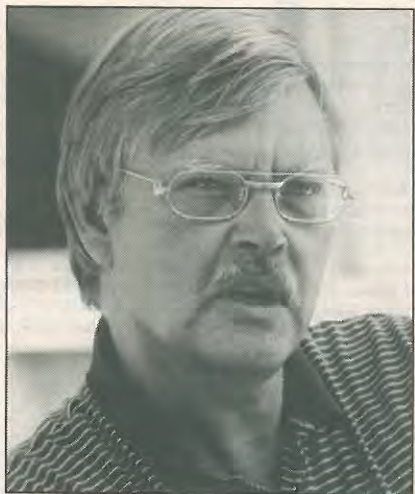
COMEDIEOVNGNEN

Ekstra turné
med succesforestillingen
»TO MED DET HELE«
Forår 2001

samt forestillingen
»TANDEM«
i begrænset periode.

DET RIPENSISKE
DRT
TEATERSKAB

Tlf. 75 42 25 19

Jørgen Hvidfelt fik en særlig pris for sin mangeårige indsats for DT. Foto Kurt Johansen

Anemonerne tog prisen

Da Landsorganisationen Danmarks Teaterforeninger (DT) afviklede sit årlige seminar 17.-19. november på Bornholm, flattede man sig med en ekstra pris udover de faste elementer, Årets Turneteaterforestilling og Årets Børneteatergruppe.

Den ekstra pris var tilegnet foreningens afgående formand, Jørgen Hvidfelt, som organisationens påskønnelse af den dynamik, som Hvidfelt har udvist gennem sine 11 år som formand og 19 år i bestyrelsen.

Årets Børneteaterpris tilfaldt AnemoneTeatret som kronen på et forrygende år, der først gav status som Teaterrådsstøttet teater og siden en plads som lille storbyteater fra årsskiftet og de næste fire år.

Årets Turneteaterpris gik til Teatret Mungo Parks forestilling »Elton Johns Briller«.

DT-seminaret havde i øvrigt som tema bl.a. en statusopgørelse over de regionale kulturforsøg og statens fortsatte engagement i provinsens teaterliv – og her kunne man så bl.a. glæde sig over de seks millioner kroner, der netop er afsat på finansloven til at styrke teaterudbuddet uden for hovedstaden og landsdelsscenebyerne.

AnemoneTeatrets Lisbet Lipschitz og Albert Nielsen modtog DTs pris som Årets Børneteater

BØRNETEATER • avisen

ISSN: 0900-0291

UDGIVER:

Teatercentrum i Danmark
Suomisvej 2,2
1927 Frederiksberg C
Tlf. 35 30 44 00
Fax: 35 30 44 01
e-mail: info@teatercentrum.dk
hjemmeside:
www.teatercentrum.dk

REDAKTION:

Carsten Jensen
(ansvarshavende)
LAYOUT: Ulf Skov
TRYK: Trykcentralen Fyn A/S
DISTRIBUTION: Børneteater-
avisen (4 numre årligt) samt
Den Røde Brochure (udkom-

mer i april) sendes gratis til alle institutioner, skoler og andre potentielle aftagere af børneteater. Private abonnenter betaler 98 kroner årligt. Bestilling og afbestilling foretages skriftligt til Teatercentrum. Meddelelse om adresseændring og udeblevne numre rettes i første omgang til det lokale postkontor.

BTA 116: Næste nummer udkommer primo april 2001
DEADLINE: 15. marts 2001
ANNONCER: Aftales senest en uge før deadline

Redaktionen af dette nummer er afsluttet 24. november

FAST som E-forening

Foreningen Af Små Teatre (FAST) afviklede 29. september sin 25. ordinære generalforsamling i Esbjerg. Her blev det bl.a. vedtaget at omlægge organisationen til en E-forening, hvilket betyder, at så mange af arbejdsområderne som muligt lægges ud i cyberspace (se også side 2) og at foreningens web-side både skal være erfaringsbank og danne udgangspunkt for debatter om foreningens politik.

Med en enkelt udskiftning kom forretningsudvalget til at se således ud: Mogens Holm (formand/Taastrup Teater), Michael Mansdotter (Limfjordsteatret), Elisabeth Wedderkopp (Cantabile 2), Peter Bensted (Terra Nova), Niels Andersen (Svalegangen) og Søren Kjems (Odin Teatret).

Hæder til Gitte Kath

Teatret Møllens mangeårige ankerkvinde, scenograf og instruktør og plakatkunstner Gitte Kath er blevet præmieret med 75.000 kroner fra film- og teaterudvalget under Statens Kunstfond for Møllens meget roste forestilling »Lennie og George«, der er en fri bearbejdelse af John Steinbeck-klassikeren »Mus og mænd«.

Teaterfest for store og små

Det endelige program ligger først klar i februar, men teaterinteresserede kan godt allerede nu skrive sig bag øret, at der er teaterfestival fra fredag den 30.3 til søndag den 1. april 20001 med udgangspunkt i

Storstrøms Dramacenter i Præstø.

Der bliver tale om 11 forestillinger af danske og udenlandske teatre på tre spillesteder i byens centrum. Corona Danseteater, Møllen, DRT, Jakob Mendels Teater, Teatro Rio Rose, Thomas Vogel fra Berlin og Phenomene tsé tsé fra Frankrig er

blandt deltagerne.

Det endelige program for festivalen, hvis arrangør er Klaus Berg, kan rekvireres fra februar.

Yderligere oplysninger hos Storstrøms Dramacenter. Tlf: 55 94 15 15 - hjemmeside: www.dramacenter.dk

Svalegangen fejrer sin teaterbygning

Svalegangen i Århus fejrede 27. oktober intet mindre end 100-års jubilæum. Det er dog ikke teatret selv, der har de mange år bag sig, men derimod den gamle kasinobygning, der nu rummer byens driftige egnsteater.

Det er nemlig et århundrede siden, at Marinus Olesen slog dørene op til et variete-teater, der lokkede med sang og musik og ikke mindst højt smørrebrød. Siden har Kasino bl.a. været ramme om gæstespil og kabaretter og var i 70'erne tv-studie, inden Svalegangen kom til i 1982.

Om denne brogede historie fortæller en række skribenter i hæftet »Kasino i 100 år - fra varieté til storbyteater«, som Svalegangen under Per Brink Abrahamsens kyndige redaktion har udgivet i anledningen af de 100 år.

Og der er næppe tvivl om, at Svalegangen sætter på at være i Kasino i det mindste de næste 100 år.

Mansdotter til Jomfru Ane

37-årige Michael Mansdotter bliver ny leder af Jomfru Ane Teatret i Aalborg, når den nuværende teaterchef Inger Eilersen fratræder 1. august for at blive uddannelsesleder for instruktoreleverne på Statens Teaterskole.

Michael Mansdotter er i dag leder af Limfjordsteatret i Nykøbing Mors, og har tidligere bl.a. slået sine folder som skuespiller på børneteateret Filuren i Aarhus.

Norsk om dansk

For et år siden så norske Marit Wergeland Egilstad for første gang dansk børneteater, og hun blev så begejstret over, hvor godt man kunne lave den slags, at hun fløks besluttede sig for at skrive speciale om kvaliteterne i dansk børneteater i forbindelse med sin studier på Universitetet i Trondheim.

Marit Wergeland Egilstad, der underviser i drama og teater på højskolen i Agder, har taget kontakt med en halv snes af de bedste danske børneteatre og vil om et års tid tage helt fri fra sit arbejde for over flere måneder at følge en produktion på et dansk børneteater på allernærmeste hold, inden det endelige speciale skal skrives.

Egilstad var med til Horsens Børneteaterfestival, hvor hun blev endnu mere overbevist om, at dansk børneteater bare er sagen...

Laksko med problemer

AnemoneTeatret er gerådet i problemer med deres nye og roste forestilling, »Petruskas Laksko«, der er bygget over en tekst, som forfatteren Vita Andersen skrev i 1989.

Teatret fik tilladelse til at opføre historien af Danske Dramatikeres Forbund, men ændrede efterfølgende i manuskriptet - man fjernede kort og godt et kapitel - hvorpå Vita Andersen ikke længere ønskede at lægge navn til.

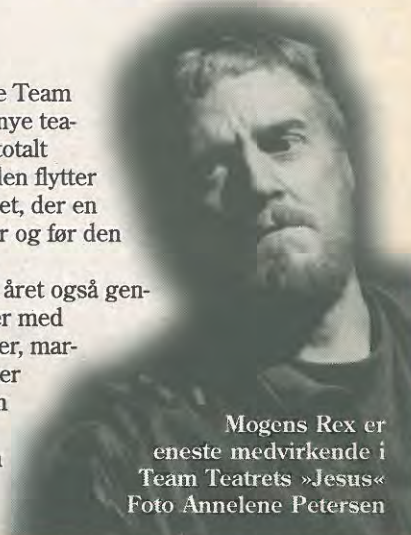
Siden har AnemoneTeatret måtte udsende pressemeddelelse om, at »Petruskas Laksko« er bearbejdet uden Vita Andersens viden og medvirken.

Albert Nielsen fra AnemoneTeatret beklager situationen og forsvarer sig med, at forestillingen ellers var blevet for lang.

Tilbage til rødderne

Mandag den 30. oktober åbnede Team Teatret i Herning dørene til sit nye teaterhus i Østergade 32, hvor en totalt ombygget teatersal ventede. Siden flytter også administrationen med til det, der en årrække husede Herning Teater og før den tid var en del af Hotel Herning.

Team Teatret, der tidligere på året også genoptog sine børneteateraktiviteter med oprettelsen af Teams Børneteater, markerede åbningen af det nye teater med danmarkspremiere på John Dowies monolog, »Jesus, min dreng«, der senere på sæsonen spilles i andre opsetninger i Aalborg og København.

Mogens Rex er eneste medvirkende i Team Teatrets »Jesus«
Foto Annelene Petersen